

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 716

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 22 octombrie 2008

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina	
DECRETE				
926.	— Decret pentru supunerea spre ratificare Parlamentului a Protocolului adițional la Convenția Consiliului Europei privind criminalitatea informatică referitor la incriminarea actelor de natură rasistă și xenofobă comise prin intermediul sistemelor informatice, adoptat la Strasbourg la data de 28 ianuarie 2003	2	Decizia nr. 942 din 23 septembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 136 alin. (6) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală	9–10
927.	— Decret pentru supunerea spre ratificare Parlamentului a Protocolului opțional la Convenția împotriva torturii și a altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante, adoptat la New York la 18 decembrie 2002, semnat de România la 24 septembrie 2003	2	Decizia nr. 950 din 23 septembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. (5) și art. 86 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor	10–11
928.	— Decret privind supunerea spre ratificare Parlamentului a Convenției dintre România și Republica Arabă Siriană pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la Damasc la 24 iunie 2008	3	Decizia nr. 952 din 23 septembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1)—(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție și ale art. 29 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură penală	11–13
929.	— Decret pentru supunerea spre adoptare Parlamentului a aderării României la Convenția internațională din 2001 privind răspunderea civilă pentru prejudicii provocate de poluarea cu hidrocarburi de consum de la navele maritime (BUNKERS), adoptată la Londra la 23 martie 2001	3	Decizia nr. 953 din 23 septembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție	14–15
935.	— Decret privind înființarea Viceconsulatului României la Almeria, Regatul Spaniei	4	Decizia nr. 989 din 1 octombrie 2008 privind constituționalitatea dispozițiilor art. 155 alin. (3) din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat	15–17
936.	— Decret privind acordarea gradului de general de brigadă cu o stea unui colonel din Ministerul Apărării și trecerea sa în rezervă cu noul grad	4	Decizia nr. 990 din 1 octombrie 2008 privind constituționalitatea dispozițiilor art. 150 alin. (3) din Regulamentul Senatului	17–19
937.	— Decret privind acordarea gradului de general de brigadă cu o stea unui colonel din Ministerul Apărării și trecerea sa în rezervă cu noul grad	5	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
938.	— Decret pentru eliberarea din funcție a unui procuror	5	1.280. — Ordin al ministrului transporturilor privind modificarea anexei la Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 207/2003 pentru aprobarea formei și conținutului Documentului de conformitate, Documentului de conformitate interimar, Certificatului de management al siguranței al sigurantei și Certificatului de management al siguranței interimar	19–26
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 936 din 23 septembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 84 alin. (2) și art. 87 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România	6–7	1.298/1.619. — Ordin al ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și locuințelor și al inspectorului general de stat al Inspectoratului de Stat în Construcții privind modificarea Metodologiei de emitere a avizului tehnic de către Inspectoratul de Stat în Construcții — I.S.C. pentru documentațiile tehnico-economice aferente obiectivelor de investiții finanțate din fonduri publice, aprobată prin Ordinul ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și locuințelor și al inspectorului general de stat al Inspectoratului de Stat în Construcții nr. 726/549/2007	26	
Decizia nr. 940 din 23 septembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Legea nr. 173/2006 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 214/1999 privind acordarea calității de luptător în rezistența anticomunistă persoanelor condamnate pentru infracțiuni săvârșite din motive politice, persoanelor împotriva cărora au fost dispuse, din motive politice, măsuri administrative abuzive, precum și persoanelor care au participat la acțiuni de împotrivire cu arme și de răsturnare prin forță a regimului comunist instaurat în România	7–8	1.339. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru aprobarea Normelor tehnice privind utilizarea Sistemului de monitorizare și securitate a transporturilor rutiere de mărfuri	27–31	
		4.877. — Ordin al ministrului educației, cercetării și tineretului privind aprobarea programelor școlare revizuite pentru disciplinele de studiu din aria curriculară „Limbă și comunicare” — limbi moderne	31	

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T**

pentru supunerea spre ratificare Parlamentului a Protocolului adițional la Convenția Consiliului Europei privind criminalitatea informatică referitor la incriminarea actelor de natură rasistă și xenofobă comise prin intermediul sistemelor informatice, adoptat la Strasbourg la data de 28 ianuarie 2003

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (1) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

la propunerea Guvernului, potrivit Hotărârii nr. E 216 din 24 septembrie 2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se supune spre ratificare Parlamentului Protocolul adițional la Convenția Consiliului Europei privind criminalitatea informatică referitor la incriminarea actelor de natură rasistă și xenofobă comise prin intermediul sistemelor informatice, adoptat la Strasbourg la data de 28 ianuarie 2003, și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 17 octombrie 2008.
Nr. 926.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T**

pentru supunerea spre ratificare Parlamentului a Protocolului opțional la Convenția împotriva torturii și a altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante, adoptat la New York la 18 decembrie 2002, semnat de România la 24 septembrie 2003

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (1) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

la propunerea Guvernului, potrivit Hotărârii nr. E 214 din 24 septembrie 2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se supune spre ratificare Parlamentului Protocolul opțional la Convenția împotriva torturii și a altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante, adoptat la New York la 18 decembrie 2002, semnat de România la 24 septembrie 2003, și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 17 octombrie 2008.
Nr. 927.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind supunerea spre ratificare Parlamentului a Convenției
dintre România și Republica Arabă Siriană pentru evitarea
dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale
cu privire la impozitele pe venit și pe capital,
semnată la Damasc la 24 iunie 2008**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (1) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

la propunerea Guvernului, potrivit Hotărârii nr. E 215 din 24 septembrie 2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se supune spre ratificare Parlamentului Convenția dintre România și Republica Arabă Siriană pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la Damasc la 24 iunie 2008, și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 17 octombrie 2008.

Nr. 928.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T**pentru supunerea spre adoptare Parlamentului a aderării
României la Convenția internațională din 2001 privind
răspunderea civilă pentru prejudicii provocate de poluarea
cu hidrocarburi de consum de la navele maritime (BUNKERS),
adoptată la Londra la 23 martie 2001**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (1) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 19 alin. (1) lit. a) și art. 21 alin. (1) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

la propunerea Guvernului, potrivit Hotărârii nr. E 203 din 18 septembrie 2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se supune spre adoptare Parlamentului aderarea României la Convenția internațională din 2001 privind răspunderea civilă pentru prejudicii provocate de poluarea cu hidrocarburi de consum de la navele maritime (BUNKERS), adoptată la Londra la 23 martie 2001, și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 17 octombrie 2008.

Nr. 929.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind înființarea Viceconsulatului României la Almeria,
Regatul Spaniei**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale Legii nr. 37/1991 privind înființarea, desființarea și schimbarea rangului misiunilor diplomatice și oficiilor consulare, având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se înființează Viceconsulatul României la Almeria, Regatul Spaniei, cu un număr de 5 posturi, potrivit anexei care face parte integrantă din prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 17 octombrie 2008.
Nr. 935.

ANEXĂ

Viceconsulatul României la Almeria, Regatul Spaniei, va fi încadrat cu un număr de 5 (cinci) posturi, astfel:

1. viceconsul;
2. funcționar consular;
3. funcționar consular;
4. secretar — dactilograf — contabil;
5. intendent — șofer.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind acordarea gradului de general de brigadă cu o stea
unui colonel din Ministerul Apărării și trecerea sa în rezervă
cu noul grad**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, având în vedere propunerea ministrului apărării și Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 92 din 13 octombrie 2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 1 noiembrie 2008, domnului colonel Iordăchescu Vasile Elefterie i se acordă gradul de general de brigadă cu o stea și trece în rezervă cu noul grad.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 17 octombrie 2008.
Nr. 936.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind acordarea gradului de general de brigadă cu o stea
unui colonel din Ministerul Apărării și trecerea sa în rezervă
cu noul grad**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării,

având în vedere propunerea ministrului apărării și Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 93 din 13 octombrie 2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnului colonel Alecsandru Ion Ilie i se acordă gradul de general de brigadă cu o stea și trece în rezervă cu noul grad.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 17 octombrie 2008.
Nr. 937.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****pentru eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), ale art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 904/2008,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Lavric Paula, procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția de investigare a infracțiunilor de criminalitate organizată și terorism, se eliberează din funcție, ca urmare a demisiei.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 17 octombrie 2008.
Nr. 938.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 936

din 23 septembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 84 alin. (2) și art. 87 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor „art. 82 alin. (2) și art. 86 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România”, excepție ridicată de Abdelkader Ben Ahmed Ben Messaoud Messaoudi în Dosarul nr. 8.390/2/2007 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 martie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 8.390/2/2007, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor „art. 82 alin. (2) și art. 86 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România”**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Abdelkader Ben Ahmed Ben Messaoud Messaoudi într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii formulate de acesta împotriva rezoluției de luare a sa în custodie publică și împotriva deciziei de returnare sub escortă.

În **motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că termenul foarte scurt de formulare a contestației împotriva deciziei de returnare sub escortă nu asigură exercitarea eficientă a dreptului la apărare, fiind afectate implicit dreptul de acces liber la justiție și dreptul la un proces echitabil. Se arată că lungimea termenului de soluționare și incertitudinea cu privire la modul său de calcul „sunt susceptibile să declanșeze impedimente cvasi-insurmontabile pentru contestator”. În ceea ce privește dispozițiile art. 86 alin. (1) lit. b) din ordonanță — devenite art. 87 alin. (1) lit. b) —, se susține că textul devine retroactiv în cazul în care măsura returnării sub escortă este aplicată și în privința intrărilor ilegale în România săvârșite anterior intrării în vigoare a ordonanței. Se mai arată că „nu poate fi sancționat de către o lege ulterioară un comportament care nu era prohibit de lege la momentul săvârșirii”.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, prevederile art. 82 alin. (2) și art. 86 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România. Ulterior sesizării Curții Constituționale, ordonanța a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 5 iunie 2008, iar, ca urmare a renumerotării, textele de lege criticate se regăsesc în prezent la art. 84 alin. (2) și art. 87 alin. (1) lit. b), asupra acestor texte de lege urmând să se pronunțe Curtea Constituțională. Dispozițiile de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 84 alin. (2): „(2) În cazul străinilor prevăzuți la art. 82 alin. (5), decizia de returnare sub escortă poate fi contestată la curtea de apel competentă teritorial pe raza căreia se află centrul de cazare, în termen de 3 zile de la data comunicării. Instanța se pronunță în termen de 5 zile, hotărârea fiind definitivă și irevocabilă.”

— Art. 87 alin. (1) lit. b): „(1) Îndepărtarea sub escortă se realizează, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, de către personalul specializat al Oficiului Român pentru Imigrări, pentru următoarele categorii de străini: (...)

b) care au trecut ilegal frontiera de stat.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin dispozițiilor din Legea fundamentală cuprinse la art. 21 referitor la dreptul la un proces echitabil, art. 24 care garantează dreptul la apărare și art. 15 alin. (2) care instituie principiul neretroactivității legii. De asemenea, invocă și prevederile art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la viață familială și privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că autorul excepției critică mai întâi dispozițiile art. 84 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 care prevăd că străinul față de care s-a luat decizia de returnare sub escortă poate contesta această măsură într-un termen de 3 zile, susținând că durata acestui interval de timp este prea scurtă pentru a se putea realiza o apărare eficientă. Curtea constată că textul de lege criticat reprezintă o normă procedurală care nu

nesocotește nici dreptul la apărare al străinului și nici dreptul la un proces echitabil și la judecarea cauzelor într-un termen rezonabil. Nimic nu îl împiedică pe străinul interesat, care manifestă diligență, să depună contestația în termenul stabilit de ordonanța menționată, având posibilitatea ca, ulterior, în fața instanței de judecată să utilizeze toate mijloacele de apărare prevăzute de lege și să se prevaleze de toate garanțiile procesuale care condiționează într-o societate democratică desfășurarea unui proces echitabil.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 84 alin. (2) și art. 87 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Abdelkader Ben Ahmed Ben Messaoud Messaoudi în Dosarul nr. 8.390/2/2007 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 septembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 940

din 23 septembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Legea nr. 173/2006 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 214/1999 privind acordarea calității de luptător în rezistența anticomunistă persoanelor condamnate pentru infracțiuni săvârșite din motive politice, persoanelor împotriva cărora au fost dispuse, din motive politice, măsuri administrative abuzive, precum și persoanelor care au participat la acțiuni de împotrivire cu arme și de răsturnare prin forță a regimului comunist instaurat în România

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Legea nr. 173/2006 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 214/1999 privind acordarea calității de luptător în rezistența anticomunistă persoanelor condamnate pentru infracțiuni săvârșite din motive politice, persoanelor împotriva cărora au fost dispuse, din motive politice, măsuri administrative abuzive, precum și persoanelor care au participat la acțiuni de împotrivire cu arme și de răsturnare prin forță a regimului comunist instaurat în România, excepție ridicată de Luca Voicu Constantin în Dosarul nr. 273/57/2008 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă că autorul excepției a depus la dosar precizări în susținerea excepției de neconstituționalitate invocate. De asemenea, partea Ministerul Justiției a depus concluzii scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Ministerul Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, arătând că normele criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 7 aprilie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 273/57/2008, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Legea nr. 173/2006 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 214/1999 privind acordarea calității de luptător în rezistența anticomunistă persoanelor condamnate pentru infracțiuni săvârșite din motive politice, persoanelor împotriva cărora au fost dispuse, din motive politice, măsuri administrative abuzive, precum și persoanelor care au participat la acțiuni de împotrivire cu arme și de răsturnare prin forță a regimului comunist instaurat în România, excepție ridicată de Luca Voicu Constantin.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că textul de lege criticat este neconstituțional întrucât cererea de constatare a calității de luptător în rezistența anticomunistă ar trebui să poată fi formulată oricând, fără limitarea dreptului prin stabilirea unui termen de 6 luni. Se arată că „termenul constituțional trebuie să fie permanent”.

Curtea de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal, referindu-se și la jurisprudența Curții Constituționale, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicată.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată pentru considerentele care fundamentează deciziile nr. 466/2005 și nr. 270/2006 pronunțate de Curtea Constituțională.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. II din Legea nr. 173/2006 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 214/1999 privind acordarea calității de luptător în rezistența anticomunistă persoanelor condamnate pentru infracțiuni săvârșite din motive politice, persoanelor împotriva cărora au fost dispuse, din motive politice, măsuri administrative abuzive, precum și persoanelor care au participat la acțiuni de împotrivire cu arme și de răsturnare prin forță a regimului comunist instaurat în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 438 din 22 mai 2006.

Textul de lege criticat are următorul cuprins: „Se acordă un termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, în

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Legea nr. 173/2006 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 214/1999 privind acordarea calității de luptător în rezistența anticomunistă persoanelor condamnate pentru infracțiuni săvârșite din motive politice, persoanelor împotriva cărora au fost dispuse, din motive politice, măsuri administrative abuzive, precum și persoanelor care au participat la acțiuni de împotrivire cu arme și de răsturnare prin forță a regimului comunist instaurat în România, excepție ridicată de Luca Voicu Constantin în Dosarul nr. 273/57/2008 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 septembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

care persoanele condamnate sau supuse unei măsuri administrative abuzive ori, după decesul acestora, soțul sau rudele până la gradul al patrulea inclusiv pot depune cerere pentru constatarea calității de luptător în rezistența anticomunistă.”

Dispozițiile constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 1 alin. (3) și (5) privind statul român de drept și ale art. 16 privind egalitatea în drepturi. Se invocă totodată art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind liberul acces la justiție și dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată.

Astfel, instituirea unui termen înăuntrul căruia titularul unui drept subiectiv își poate exercita prerogativa conferită de lege nu contravine principiului egalității în drepturi, atât timp cât tuturor persoanelor vizate de ipoteza normei le este aplicabil același tratament juridic, fără privilegii și fără discriminări. Principiul egalității în drepturi presupune aplicarea unui tratament juridic egal persoanelor aflate în situații identice și impune totodată reguli diferite pentru persoane care se află în situații deosebite. Or, instituirea unui termen în cadrul căruia se poate valorifica un drept nu poate crea o stare de inegalitate, de discriminare între persoanele aflate în aceeași situație, atât timp cât acestea acționează în concordanță și cu respectarea dispozițiilor legii. Imposibilitatea exercitării dreptului are natura unei sancțiuni legale, fiind o consecință firească a nerespectării normelor juridice aplicabile.

În plus, așa cum a mai statuat Curtea în jurisprudența sa, de exemplu prin Decizia nr. 466 din 20 septembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 962 din 31 octombrie 2005, recunoașterea calității de luptător în rezistența anticomunistă și, ca urmare a recunoașterii acestei calități, acordarea drepturilor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 214/1999 nu pot avea loc *sine die*, stabilirea unui termen pentru exercitarea acestui drept fiind necesară pentru instituirea și menținerea stabilității și securității raporturilor juridice civile și a ordinii de drept, specifice unui stat democratic. Lipsa de diligență a titularului dreptului nu se poate constitui într-un argument pentru a susține încălcarea principiului nediscriminării între persoanele care își exercită dreptul subiectiv în limitele termenului prescris și cele care, neglijând prevederile legale, sunt în situația de a fi pierdut posibilitatea exercitării dreptului.

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 942

din 23 septembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 136 alin.(6) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

Ioan Vida — președinte
 Nicolae Cochinescu — judecător
 Acsinte Gaspar — judecător
 Petre Lăzăroiu — judecător
 Ion Predescu — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Augustin Zegrean — judecător
 Ion Tiucă — procuror
 Marieta Safta — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 136 alin. (6) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție invocată de Nicoleta Gheorghe în Dosarul nr. 2.779/231/2007 al Judecătoriei Focșani.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă Curții că autoarea excepției a depus la dosar concluzii scrise, prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, arătând că normele criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 8 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 2.779/231/2007, **Judecătoria Focșani a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 136 alin. (6) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, excepție ridicată de Nicoleta Gheorghe.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prin norma criticată se instituie o derogare de la dispozițiile Legii nr. 85/2006, instituindu-se astfel un regim discriminatoriu între diverși debitori — datorită procedurilor diferite de executare silită, de drept comun, respectiv de drept fiscal —, precum și un regim diferit creditorilor aceluiași debitor.

Judecătoria Focșani apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată întrucât existența unei proceduri speciale de executare silită nu contravine art. 16 din Constituție.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată întrucât dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate de autoarea excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 136 alin. (6) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, cu modificările și completările ulterioare.

Textul de lege criticat are următorul cuprins: „*În cazul în care, potrivit legii, s-a dispus atragerea răspunderii membrilor organelor de conducere, în conformitate cu dispozițiile cap. IV din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, și pentru creanțe fiscale, prin derogare de la prevederile art. 142 din Legea nr. 85/2006, executarea silită se efectuează de organul de executare în condițiile prezentului cod.*”

Dispozițiile constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 16 privind egalitatea în drepturi.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată. Astfel, regimul derogatoriu de la dreptul comun în materia insolvenței, prevăzut prin textul de lege criticat, constituie opțiunea legiuitorului, care poate stabili norme de procedură speciale, derogatorii de la regulile generale, determinate de anumite situații speciale. În cazul de față, situația specială este dată de faptul că obiectul executării silită îl constituie încasarea creanțelor fiscale ce constituie surse ale bugetului de stat, interesul general ocrotit impunând adoptarea unor reguli care să asigure protejarea eficienței a creanțelor statului și recuperarea lor cu prioritate. Nu se aduce astfel atingere principiului egalității, cu privire la care Curtea Constituțională a statuat în mod constant în jurisprudența sa că nu este sinonim cu uniformitatea, astfel încât, dacă la situații juridice egale se impune un tratament juridic egal, la situații diferite tratamentul aplicabil nu poate fi decât diferit.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 136 alin. (6) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție invocată de Nicoleta Gheorghe în Dosarul nr. 2.779/231/2007 al Judecătoriei Focșani.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 septembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 950

din 23 septembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. (5) și art. 86 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. (5) și art. 86 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Tribunalul Neamț — Secția civilă, din oficiu, în Dosarul nr. 4.681/103/2007.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, apreciind că nu se încalcă principiul egalității în fața legii atâta timp cât e vorba de categorii profesionale diferite.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 martie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 4.681/103/2007, **Tribunalul Neamț — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. (5) și art. 86 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de instanța de judecată, din oficiu, în dosarul cu numărul de mai sus, având ca obiect soluționarea unei contestații la decizia de pensionare, formulată de Alexandrina Jora.

În motivarea excepției de neconstituționalitate instanța de judecată susține că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale deoarece instituie pentru magistrați condiții de acordare a pensiei de serviciu mai puțin avantajoase decât cele prevăzute pentru deputați și senatori.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor

două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale întrucât legiuitorul este în drept ca pentru diferite categorii socio-profesionale, având în vedere situația deosebită a acestora, să stabilească criterii și moduri de calcul al pensiei diferențiate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 82 alin. (5) și art. 86 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, dispoziții modificate ultima dată prin Legea nr. 97/2008 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 100/2007 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 15 aprilie 2008.

În prezent, dispozițiile criticate au următorul conținut:

— Art. 82 alin. (5): „*Persoanele care îndeplinesc condițiile de vechime prevăzute la alin. (1) și (3) în funcția de judecător, procuror, magistrat-asistent sau personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor, precum și în funcția de judecător ori procuror financiar sau consilier de conturi de la secția jurisdicțională a Curții de Conturi se pot pensiona și pot beneficia, la împlinirea vârstei de 60 de ani, de pensie de serviciu, chiar dacă la data pensionării au o altă ocupație. În acest caz, pensia se stabilește dintr-o bază de calcul egală cu*

indemnizația de încadrare brută lunară pe care o are un judecător sau procuror în activitate, în condiții identice de funcție, vechime și grad al instanței sau parchetului, și sporurile, în procent, avute la data eliberării din funcție ori, după caz, cu salariul de bază brut lunar și sporurile avute în ultima lună de activitate înainte de data pensionării. De această pensie de serviciu pot beneficia numai persoanele care au fost eliberate din funcție din motive neimputabile.”;

— Art. 86: „*Constituie vechime în magistratură perioada în care judecătorul, procurorul, personalul de specialitate juridică prevăzut la art. 87 alin. (1) sau magistratul-asistent a îndeplinit funcțiile de judecător, procuror, personal de specialitate juridică în fostele arbitraje de stat, magistrat-asistent, auditor de justiție, judecător financiar, judecător financiar inspector, procuror financiar, procuror financiar inspector, consilier și consilier de conturi în secția jurisdicțională a Curții de Conturi, grefier cu studii superioare juridice sau personal de specialitate juridică prevăzut la art. 87 alin. (1), precum și perioada în care a fost avocat, notar, asistent judiciar, cadru didactic în învățământul juridic superior acreditat, jurisconsult, consilier juridic, ofițer de poliție judiciară cu studii superioare juridice, expert criminalist cu studii superioare juridice, autorizat potrivit legii, personal de probațiune cu studii superioare juridice sau care a îndeplinit funcții de specialitate juridică în Institutul de Cercetări Juridice al Academiei Române, Institutul Român pentru Drepturile Omului, în Parlament sau în aparatul acestuia ori în cadrul Administrației Prezidențiale, Guvernului, Curții Constituționale, Avocatului Poporului, Curții de Conturi, Consiliului Legislativ.”*

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. (5) și art. 86 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Tribunalul Neamț — Secția civilă, din oficiu, în Dosarul nr. 4.681/103/2007.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 septembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 952

din 23 septembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1)—(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție și ale art. 29 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Excepția de neconstituționalitate se raportează la prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că instanța de judecată, autoare a excepției de neconstituționalitate, consideră că dispozițiile de lege criticate sunt discriminatorii în raport cu prevederile art. 49 din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 3 mai 2006, în sensul că deputații și senatorii pot beneficia și de pensia de serviciu a magistraților în alte condiții, mai puțin restrictive decât cele impuse magistraților.

Cu privire la această critică, Curtea constată că este neîntemeiată deoarece în materia reglementării pensiei de serviciu, legiuitorul poate stabili condiții de acordare diferite, în funcție de categoria profesională din care face parte persoana care solicită pensia de serviciu. Astfel, nu se poate vorbi despre o egalitate de tratament juridic în ceea ce privește acordarea pensiei de serviciu între magistrați, pe de-o parte, și senatori sau deputați, pe de altă parte, aceștia făcând parte din categorii profesionale diferite.

Ca atare, dispozițiile de lege criticate, care instituie condițiile de acordare a pensiei de serviciu a magistraților, nu contravin prevederilor art. 16 din Constituție, deoarece, așa cum a statuat în mod constant Curtea Constituțională în jurisprudența sa, egalitatea nu înseamnă uniformitate, iar, la situații diferite, tratamentul juridic aplicabil nu poate fi decât diferit.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1)—(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție și ale art. 29 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ion Dumitru și de Dumitru Bunea în Dosarul nr. 6.355/1/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

La apelul nominal răspunde avocatul Nineta Anghelina, cu împuternicire avocațială pentru Ion Dumitru, și avocatul Doru

Viorel Ursu, cu împuternicire avocațială pentru Dumitru Bunea. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Având cuvântul, avocatul Nineta Anghelina solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, apreciind că maniera în care se administrează proba dispusă de procuror și efectuată de specialiști din cadrul Direcției Naționale Anticorupție încalcă dreptul părții la un proces echitabil. Depune în acest sens extras din *Hotărârea Cottin contra Belgiei* din 2005 a Curții Europene a Drepturilor Omului.

Avocatul Doru Viorel Ursu solicită admiterea excepției de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 mai 2008, pronunțată în Dosarul nr. 6.355/1/2007, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1)—(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție și ale art. 29 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură penală.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Ion Dumitru și de Dumitru Bunea în dosarul cu numărul de mai sus, având ca obiect soluționarea unei cauze penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale deoarece statutul specialiștilor din cadrul Direcției Naționale Anticorupție nu oferă garanții de independență și imparțialitate în activitatea pe care aceștia o desfășoară. Referitor la prevederile art. 29 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, susțin că acestea contravin principiului constituțional al egalității în drepturi, întrucât îi privează de un grad de jurisdicție pe inculpații care, fără să fi deținut vreodată demnitate publică, sunt judecați împreună cu foști sau actuali membri ai Parlamentului.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 11 alin. (1)—(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 11 aprilie 2002. Art. 11 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Parchetul Național Anticorupție a fost modificat prin art. X pct. 1 al titlului XVI din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005. De asemenea, dispozițiile criticate au fost modificate ultima dată prin Legea nr. 54/2006 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Parchetul Național Anticorupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 226 din 13 martie 2006.

Ca atare, dispozițiile criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție au în prezent următorul cuprins:

„(1) În cadrul Direcției Naționale Anticorupție sunt numiți, prin ordin al procurorului șef al acestei direcții, cu avizul ministerelor de resort, specialiști cu înaltă calificare în domeniul economic, financiar, bancar, vamal, informatic, precum și în alte domenii, pentru clarificarea unor aspecte tehnice în activitatea de urmărire penală.

(2) Specialiștii prevăzuți la alin. (1) au calitatea de funcționar public și își desfășoară activitatea sub directă conducere, supraveghere și control nemijlocit al procurorilor din Direcția Națională Anticorupție. Specialiștii au drepturile și obligațiile prevăzute de lege pentru funcționarii publici, cu excepțiile menționate în prezenta ordonanță de urgență. De asemenea, specialiștii beneficiază, în mod corespunzător, de drepturile prevăzute la art. 26 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 177/2002 privind salarizarea și alte drepturi ale magistraților, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Constatarea tehnico-științifică efectuată din dispoziția scrisă a procurorului de specialiștii prevăzuți la alin. (1) constituie mijloc de probă, în condițiile legii.”

Dispozițiile art. 29 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură penală au următorul cuprins: *„Înalta Curte de Casație și Justiție: 1. judecă în primă instanță: a) infracțiunile săvârșite de senatori și deputați.”*

Excepția de neconstituționalitate se raportează la prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 124 alin. (2) privind unicitatea, imparțialitatea și egalitatea pentru toți a justiției. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că — asupra prevederilor art. 11 alin. (1)—(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 — s-a pronunțat prin Decizia nr. 805/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 587 din 5 august 2008, constatând că acestea sunt constituționale.

Cu acel prilej, Curtea a arătat că o componentă a garanțiilor unui proces echitabil, în sensul art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, este principiul egalității armelor, ce semnifică tratarea egală a

părților pe toată durata desfășurării procedurii în fața unei instanțe de judecată, fără ca una să fie dezavantajată în raport cu cealaltă. Din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (*Cauza Mantovanelli contra Franței, 1997*) reiese că se încalcă principiul egalității armelor atunci când procedura contestată, în ansamblul ei, nu a respectat prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenție. Totodată, principiul contradictorialității, o altă componentă a dreptului la un proces echitabil, presupune, în esență, posibilitatea pentru părțile unui proces de a lua la cunoștință de toate probele și observațiile prezentate judecătorului, de natură să îi influențeze decizia și de a le discuta (*cauzele J.J. contra Olandei, 1998* și *Cottin contra Belgiei, 2005*).

Or, Curtea a reținut că partea putea să ia la cunoștință de existența constatării tehnico-științifice — mijloc de probă efectuat de specialiștii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, odată cu prezentarea materialului de urmărire penală, în condițiile art. 250—254 din Codul de procedură penală. Așadar, partea poate formula obiecțiuni la raportul de constatare sau poate contesta în fața instanței de judecată, în condiții de contradictorialitate, mijlocul de probă respectiv.

De asemenea, Curtea a constatat că o reglementare similară cu cea criticată este cuprinsă în art. 112 din Codul de procedură penală, potrivit căruia în anumite cazuri organul de urmărire penală poate folosi cunoștințele unui specialist sau tehnician, dispunând, din oficiu sau la cerere, efectuarea unei constatări tehnico-științifice care se efectuează, de regulă, de către specialiști sau tehnicieni care funcționează în cadrul ori pe lângă instituția de care aparține organul de urmărire penală, dar care poate fi efectuată și de către specialiști sau tehnicieni care funcționează în cadrul altor organe.

Pe de altă parte, în procesul deliberării judecătorul verifică și evaluează materialul probator și își fundamentează soluția pe întregul probatoriu administrat în cauză, prin coroborarea și aprecierea probelor, iar nu prin raportarea exclusivă la constatările tehnico-științifice întocmite de specialiștii prevăzuți de textele de lege criticate. Așadar, judecata se desfășoară de către o instanță independentă și imparțială, în condiții de publicitate, oralitate și contradictorialitate, iar judecătorul își fundamentează soluția pe întregul probatoriu administrat, verificând, evaluând și coroborând probele, astfel că informațiile conținute în constatările tehnico-științifice nu pot crea în mod

concret riscul unui abuz de procedură. În acest sens s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 524/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 764 din 7 septembrie 2006.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Cu privire la dispozițiile art. 29 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, Curtea constată că susținerile unuia dintre autorii excepției de neconstituționalitate, în sensul că aceste norme de procedură penală ar contraveni principiului egalității în fața legii, privându-i de un grad de jurisdicție pe inculpații care fără să fi deținut vreo demnitate publică sunt judecați împreună cu foști sau actuali membri ai Parlamentului, sunt neîntemeiate. Astfel, stabilirea competenței, inclusiv a celei după calitatea persoanei, precum și instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, deci și reglementarea căilor de atac, sunt de competența exclusivă a legiuitorului, potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (2) și ale art. 129 din Constituție. Astfel, pe de-o parte, accesul liber la justiție nu înseamnă accesul în toate cazurile la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac, iar pe de altă parte, nicio normă constituțională nu stabilește un anumit număr al căilor de atac și nici reglementările internaționale în materie nu impun un anumit număr al gradelor de jurisdicție. Potrivit art. 2 paragraful 1 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, orice persoană declarată vinovată de o infracțiune are dreptul să ceară examinarea declarației de vinovăție sau a condamnării de către o jurisdicție superioară, iar exercitarea acestui drept, inclusiv motivele pentru care acesta poate fi exercitat sunt reglementate de lege.

Referitor la încălcarea principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție, așa cum a statuat Curtea Constituțională de nenumărate ori în jurisprudența sa, nu este contrară principiului egalității instituirea unor reguli speciale, inclusiv în ceea ce privește căile de atac, atât timp cât ele asigură egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1)—(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție și ale art. 29 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ion Dumitru și de Dumitru Bunea în Dosarul nr. 6.355/1/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 septembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 953

din 23 septembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție

Ioan Vida — președinte
 Nicolae Cochinescu — judecător
 Acsinte Gaspar — judecător
 Petre Lăzăroiu — judecător
 Ion Predescu — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Augustin Zegrean — judecător
 Marinela Mincă — procuror
 Afrodita Laura Tutunaru — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, excepție ridicată de Mihai Dezsi în Dosarul nr. 4.299/111/2007 al Tribunalului Bihor — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 3 iunie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 4.299/111/2007, **Tribunalul Bihor — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție**, excepție ridicată de Mihai Dezsi în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei cauze penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 23 alin. (12), art. 11, art. 20 raportat la art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 73 alin. (3), art. 21 alin. (3) și ale art. 124 alin. (2), deoarece prin intermediul lor este adusă din procedura comună într-o procedură specială o infracțiune prevăzută de Codul penal, stabilindu-i în mod nejustificat un regim discriminator, în sensul că, implicit, textul art. 6 din Legea nr. 78/2000 autorizează aplicarea prin analogie a pedepsei prevăzute de Codul penal.

Tribunalul Bihor — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată deoarece art. 6 din Legea nr. 78/2000 cuprinde o normă de trimitere uzitată de tehnica legislativă, fără ca prin aceasta să se încalce dispozițiile constituționale invocate. Reglementarea legală criticată nu aduce atingere principiului egalității, imparțialității și unicității justiției și se aplică în mod nediscriminatoriu tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei. De asemenea, prevederile art. 6 din

Legea nr. 78/2000 nu conțin norme de procedură, ci de drept substanțial, iar aplicarea acestora nu poate duce la încălcarea dispozițiilor constituționale privind dreptul la un proces echitabil.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 6 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 18 mai 2000, care au următorul conținut: „*Infracțiunile de luare de mită — prevăzută la art. 254 din Codul penal, de dare de mită — prevăzută la art. 255 din Codul penal, de primire de foloase necuvenite — prevăzută la art. 256 din Codul penal și de trafic de influență — prevăzută la art. 257 din Codul penal se pedepsesc potrivit acelor texte de lege.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 315 din 13 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 271 din 7 aprilie 2008, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 78/2000.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, excepție ridicată de Mihai Dezsi în Dosarul nr. 4.299/111/2007 al Tribunalului Bihor — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 septembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 989

din 1 octombrie 2008

privind constituționalitatea dispozițiilor art. 155 alin. (3) din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat

Cu Adresa nr. 51/2.182 din 7 iulie 2008, secretarul general al Camerei Deputaților a trimis Curții Constituționale sesizarea formulată de 52 de deputați, în temeiul dispozițiilor art. 27 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, în legătură cu neconstituționalitatea art. 155 alin. (3) din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat.

Autorii sesizării sunt următorii: Cristian I. Rădulescu, Anca-Daniela C. Boagiu, Grațiana Denisa M. Iordache, Corneliu V. Momanu, Marcel Adrian O. Piteiu, Cornel Ștefan C. Bardan, Gheorghe G. Sârb, Alexandru A. Ciocâlțeu, Constantin M. Petrea, Dumitru M. Pardău, Mircea Teodor M. S. Iustian, Corneliu L. Popescu, Marian V. Hoinaru, Constantin V. Tudor, Anca M. Constantinescu, Cristian B. Ilie, Daniel I. Buda, Costică N. Canacheu, Petru I. Călian, Cosmin Gabriel C. Popp, Petru C. Lificiu, Stelian G. Fuia, Iulian-Gabriel P. Bîrsan, Ion I. Gonțea, Marius I. Rogin, Ion I. Stoica, Diana Maria C. Bușoi, Liviu D. Codîrlă, Valeriu I. Tabără, Ioan C. Oltean, Daniel I. Ionescu, Romică C. Andreica, Ionela I. Bruchental-Pop, Gheorghe G. Barbu, Radu V. D. Lambrino, Petre Străchinaru, Liviu Alexandru H. Miroșeanu, Bogdan C. Cantaragiu, Claudius Mihail Gh. Zaharia, Marian Sorin C. Paveliu, Dumitru Gheorghe Mircea O. Coșea, Traian Constantin A. Igaș, Petre I. Ungureanu, Gheorghe I. Albu, Raluca D. Turcan, Alexandru E. Mocanu, Constantin C. Amarie, Viorel N. Oancea, Gabriel L. Sandu, Marcel Laurențiu M. Romanescu, Cornel H. Știrbeș și Laurențiu C. Mironescu.

Sesizarea a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 7.809 din 7 iulie 2008 și formează obiectul Dosarului nr. 1.633C/2008.

Obiectul sesizării îl constituie dispozițiile art. 155 alin. (3) din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8 din 24 februarie 1994, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 35 din 16 ianuarie 2006, care au următorul cuprins: „(3) *Cererea se adoptă cu votul a cel puțin două treimi din numărul deputaților.*”

În motivarea sesizării se arată că art. 155 alin. (3) din regulamentul, care prevede că cererea privind punerea sub urmărire penală a membrilor Guvernului se adoptă cu votul a cel puțin două treimi din numărul deputaților, contravine dispozițiilor constituționale ale art. 76 alin. (2), potrivit cărora „(2) *Legile ordinare și hotărârile se adoptă cu votul majorității*

membrilor prezenți din fiecare Cameră”, și ale art. 16 alin. (1), care stabilesc că „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări*”. Așadar, conform prevederilor constituționale menționate, cererea de urmărire penală a membrilor Guvernului se adoptă prin „*hotărârea* și nicidecum legea, regulamentul în sine sau moțiunea, acte juridice care au alte domenii de reglementare”, iar această hotărâre „*trebuia să fie adoptată tot cu majoritatea membrilor prezenți din fiecare Cameră, în cazul nostru din Camera Deputaților, și nu cu majoritatea de două treimi din numărul deputaților, așa cum prevede textul regulamentar criticat*”. În continuare, se consideră că această majoritate „*trebuia să fie reglementată și de art. 155 alin. (2) din Regulamentul Camerei Deputaților, ceea ce nu s-a întâmplat*”, astfel că textul criticat din regulament este neconstituțional, întrucât încalcă art. 76 alin. (2) din Constituție. Se arată că susținerea nu este contrazisă de argumente constituționale, legale sau doctrinare, și că, de altfel, art. 149 alin. (3) din Regulamentul Senatului prevede că hotărârea de punere sub urmărire penală a membrilor Guvernului, care sunt senatori, se adoptă cu votul majorității senatorilor, iar nu cu majoritatea de două treimi din numărul acestora.

Cât privește încălcarea art. 16 alin. (1) din Constituție, se susține că „*pentru situații mult mai importante, față de cea reglementată de textul criticat, în care se adoptă hotărâri, majoritatea utilizată, prevăzută de Constituție sau de regulamente, este mai mică, și anume majoritatea deputaților și a senatorilor*”. Se exemplifică cu situațiile referitoare la suspendarea Președintelui României, la acordarea încrederii Guvernului, la adoptarea sau respingerea unei moțiuni de cenzură. De asemenea, pentru situații mult mai grave decât cea reglementată de art. 155 alin. (3) din Regulament, „*potrivit Constituției, este necesară majoritatea de două treimi din numărul parlamentarilor, și anume atunci când Președintele României este pus sub acuzare penală pentru înaltă trădare*”. Or, această din urmă situație „*nu se poate compara, ca gravitate, cu cea de punere sub urmărire penală a membrilor Guvernului și, cu toate acestea, majoritatea este aceeași*”.

În conformitate cu dispozițiile art. 27 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea a fost trimisă președintelui Camerei

Deputaților, pentru a comunica punctul de vedere al Biroului permanent.

Președintele Camerei Deputaților a comunicat, cu Adresa nr. 51/2753 din 10 septembrie 2008, înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 10.071 din 11 septembrie 2008, punctul de vedere al Biroului permanent al Camerei Deputaților, prin care se consideră că sesizarea de neconstituționalitate formulată este neîntemeiată. În acest sens, se arată următoarele:

1. Motivarea potrivit căreia hotărârea Camerei Deputaților referitoare la cererea de punere sub urmărire penală a membrilor Guvernului ar trebui să fie adoptată cu votul majorității deputaților prezenți la ședința Camerei nu are la bază nicio dispoziție constituțională sau regulamentară. Solicitarea urmăririi penale a unui membru al Guvernului de către o Cameră legislativă reprezintă o acțiune politică de o foarte mare importanță și care presupune o motivare bine întemeiată. Or, „Camera Deputaților nu este o autoritate judiciară care să administreze și să interpreteze probe de natură diversă, se impune de la sine alegerea unei proceduri care să prevină arbitrariul și să suplinească lipsa unei specializări judiciare a membrilor acesteia”, și, „de aceea, decizia Camerei Deputaților de a solicita o asemenea procedură impune întrunirea acordului majorității calificate a membrilor săi, care să împiedice subiectivismul și interesul partizan ale unui număr mic de parlamentari, inerent și explicabil pe scena oricărei confruntări politice”. Așa fiind, se consideră că „cererea de urmărire formulată de Camera Deputaților poate fi socotită, pe bună dreptate, un act politic mai degrabă decât unul juridic”. Se invocă Decizia Curții Constituționale nr. 1.133 din 27 noiembrie 2007 prin care s-a statuat „că cele două Camere ale Parlamentului, cât și Președintele României au libertatea de a stabili modul de exercitare” a dreptului de a cere urmărirea penală a membrilor Guvernului, fără o altă reglementare exterioară și aplicând direct Legea fundamentală.

Prevederile alin. (3) al art. 155 din Regulamentul Camerei Deputaților, potrivit cărora „*Cererea se adoptă cu votul a cel puțin două treimi din numărul deputaților*”, au fost adoptate fără nicio obiecție chiar în textul inițial al regulamentului, majoritatea calificată de voturi cerută în acest caz fiind deplin justificată. Se mai apreciază că, „dacă în dreptul parlamentar este statuată interzicerea oricăror imixțiuni, ingerințe în activitatea parlamentarilor, precum și intimidarea sau șicanarea acestora de către puterea executivă sau de cea judecătorească, tot astfel se impune a fi protejată și activitatea membrilor Guvernului împotriva unor astfel de ingerințe, indiferent dacă aceștia au sau nu și calitatea de parlamentari”. „Dacă această procedură ar fi lăsată la latitudinea unei majorități simple din numărul membrilor unei Camere, s-ar deschide calea unor șicanări judiciare sistematice a membrilor Guvernului, ceea ce ar avea consecințe extrem de grave pentru stabilitatea politică a țării” și, „într-o asemenea ipoteză, Guvernul ar fi nevoit să apeleze sistematic la procedura remanierii, în loc să se dedice rolului său constituțional prevăzut în art. 102 din Constituție”.

2. Se apreciază că „trebuie făcută o distincție clară între imunitatea de percheziție, de reținere și arestare, care poate fi ridicată de Camera Deputaților cu votul majorității membrilor săi prezenți la ședința acesteia, și solicitarea urmăririi penale a unui membru al Guvernului, care poate fi aprobată numai cu majoritatea calificată de două treimi din numărul membrilor Camerei Deputaților”. Sub aspect procedural, cererea de urmărire penală corespunde cu o plângere prealabilă în vederea urmăririi penale a unei persoane, care produce efecte extrem de grave asupra libertății acesteia, și este firesc ca ea să exprime o voință politică cât mai largă, „atunci când este convertită într-un act adoptat de o Adunare legiuitoare.” Niciun temei constituțional sau regulamentar nu justifică extinderea aplicării unei proceduri regulamentare la o altă instituție juridică, „în condițiile în care între cele două proceduri regulamentare nu există nicio legătură”. Se mai consideră că „stabilirea unei

anumite majorități pentru adoptarea de către o Cameră legislativă a unei decizii presupune o evaluare politică a problemei care a făcut obiectul deciziei respective”, astfel că importanța problemei asupra căreia Camera trebuie să hotărască impune și stabilirea majorității pentru luarea deciziei. Așa fiind, „hotărârea prin care Camera Deputaților decide ridicarea imunității parlamentare de percheziție, reținere sau arestare a unui deputat nu implică evaluarea de către aceasta a vinovăției persoanei în cauză — probată de organisme judiciare autorizate —, pe când cererea de urmărire penală a unui membru al Guvernului presupune o motivare de fapt, acceptată de o majoritate calificată a membrilor Camerei Deputaților, privind vinovăția celui în cauză, desigur urmând ca instanța să constate definitiv și irevocabil această vinovăție.”

3. Aprobarea cererii de urmărire penală a membrilor Guvernului cu majoritatea de două treimi din numărul deputaților a fost prevăzută de Comisia specială pentru elaborarea propunerilor de modificare a Regulamentului Camerei Deputaților, constituită în baza Hotărârii nr. 56 din 29 octombrie 1992. Se consideră că „o asemenea majoritate de voturi corespunde importanței sociale a funcției de membru al Guvernului, ceea ce justifică un regim juridic special pentru începerea actelor de urmărire penală din inițiativa Camerei Deputaților și nicidecum un privilegiu, chiar și procedural”.

4. Constituția statuează asupra principiului autonomiei organizatorice și funcționale a Camerelor legislative, adică „fiecare Cameră se organizează și își stabilește procedurile parlamentare așa cum dorește”, așa încât „faptul că în Regulamentul Senatului se prevede o altă majoritate de voturi necesară punerii sub urmărire penală a membrilor Guvernului, nu are o relevanță semnificativă”.

5. Cu prilejul soluționării unei sesizări formulate de președintele Camerei Deputaților referitoare la Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea nr. 8 din 24 februarie 1994, Curtea Constituțională „nu a apreciat” că art. 139 alin. (3) — în prezent art. 155 alin. (3) — din regulament „ar fi neconstituțional”.

CURTEA,

examinând sesizarea de neconstituționalitate, punctul de vedere al Biroului permanent al Camerei Deputaților, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile criticate din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat, prin raportare la prevederile Constituției României și dispozițiile Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, reține următoarele:

Curtea a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit.c) din Constituție, precum și ale art. 1, 10, 27 și 28 din Legea nr. 47/1992, să se pronunțe asupra constituționalității prevederilor criticate din Regulamentul Camerei Deputaților.

Obiectul controlului de constituționalitate îl constituie prevederile art. 155 alin. (3) din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8 din 24 februarie 1994, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 35 din 16 ianuarie 2006, prevederi potrivit cărora „(3) *Cererea se adoptă cu votul a cel puțin două treimi din numărul deputaților.*”

În opinia autorilor sesizării, aceste prevederi regulamentare sunt contrare dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 76 alin. (2), potrivit cărora „(2) *Legile ordinare și hotărârile se adoptă cu votul majorității membrilor prezenți din fiecare Cameră*”, și ale art. 16 alin. (1), care stabilesc că „(1) *Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*”

Examinând sesizarea de neconstituționalitate formulată, Curtea Constituțională constată că aceasta este întemeiată și urmează a fi admisă pentru următoarele considerente:

Într-adevăr, art. 76 din Constituție — „*Adoptarea legilor și hotărârilor*” stabilește reguli esențiale ale procedurii legislative. Astfel, potrivit alin. (1) al art. 76, legile organice și hotărârile

privind regulamentele Camerelor se adoptă cu votul majorității parlamentarilor fiecărei Camere. Sub acest aspect, prin Decizia nr. 45 din 17 mai 1994 privind constituționalitatea Regulamentului Camerei Deputaților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 131 din 27 mai 1994, Curtea Constituțională a statuat, cu valoare de principiu, că „majoritatea absolută impusă de Constituție pentru adoptarea unei asemenea hotărâri urmărește să asigure o exprimare cât mai largă a voinței deputaților în prevederile regulamentare, lucru firesc într-un sistem parlamentar care implică, prin definiție, o majoritate și o opoziție parlamentară”. De asemenea, potrivit alin. (2) al art. 76, adoptarea legilor ordinare și a hotărârilor celor două camere se face cu votul majorității membrilor prezenți în fiecare Cameră, în condițiile în care numărul acestora se ridică la cel puțin jumătate plus unu din numărul membrilor fiecărei Camere, în condițiile respectării cvorumului legal de adoptare prevăzut de art. 67 din Constituție.

În privința naturii juridice a actului prin care se cere urmărirea penală a membrilor Guvernului, Curtea constată că această cerere se aprobă printr-o hotărâre a Camerei Deputaților, astfel cum prevede art. 76 alin. (1) și (2) din Constituție, precum și art. 85 din Regulamentul Camerei Deputaților. Art. 85 din Regulament, care face parte din capitolul II — „Desfășurarea lucrărilor Camerei Deputaților”, secțiunea 1 — „Sesiunea și

actele Camerei Deputaților” stabilește: „Camera Deputaților adoptă legi, hotărâri, moțiuni simple, mesaje, declarații, rezoluții și alte acte politice în prezența majorității deputaților, conform prevederilor prezentului regulament.” Tot astfel, și art. 121 din Regulamentul criticat prevede că „Legile, hotărârile și moțiunile simple se adoptă de Camera Deputaților prin vot. Legile adoptate de Camera Deputaților pot fi legi constituționale, legi organice și legi ordinare.”

Curtea mai constată, de asemenea, că, de altfel, în sensul prevederilor constituționale ale art. 76 alin. (2) sunt și dispozițiile art. 129 alin. (3) din Regulamentul Camerei Deputaților, în conformitate cu care „Legile ordinare și hotărârile luate în procesul legiferării se adoptă cu votul majorității deputaților prezenți, în condițiile existenței cvorumului legal.”

Așa fiind, Curtea constată că art. 155 alin. (3) din Regulamentul Camerei Deputaților, potrivit căruia cererea privind urmărirea penală a membrilor Guvernului „[...] se adoptă cu votul a cel puțin două treimi din numărul deputaților”, contravine art. 76 alin. (2) din Constituție și, în consecință, este neconstituțional.

Față de argumentele înfățișate, din care rezultă neconstituționalitatea art. 155 alin. (3) din Regulamentul Camerei Deputaților, analizarea susținerilor privind încălcarea prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție sunt irelevante.

Având în vedere considerentele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 146 lit. c) și art. 147 alin. (1) și (4) din Constituție, precum și al prevederilor art. 11 alin. (1) lit. A.c), art. 27 și art. 28 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Constată că prevederile art. 155 alin. (3) din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8 din 24 februarie 1994, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 35 din 16 ianuarie 2006, sunt neconstituționale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică președintelui Camerei Deputaților și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Dezbaterea a avut loc la data de 1 octombrie 2008 și la aceasta au participat: Ioan Vida, președinte, Nicolae Cochinescu, Aspazia Cojocar, Acsinte Gaspar, Petre Lăzăroiu, Ion Predescu, Puskás Valentin Zoltán și Augustin Zegrean, judecători.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,

Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 990

din 1 octombrie 2008

privind constituționalitatea dispozițiilor art. 150 alin. (3) din Regulamentul Senatului

Cu Adresa nr. XXXV/1.764 din 21 iulie 2008, secretarul general al Senatului a trimis Curții Constituționale sesizarea formulată de 25 de senatori, în temeiul dispozițiilor art. 146 lit. c) din Constituție, în legătură cu neconstituționalitatea art. 150 alin. (3) din Regulamentul Senatului.

Autorii sesizării sunt următorii: Ștefan-Mihail T. Antonie, Viorel A. Arion, Vasile A. Blaga, Dan S. Cârlan, Cornelia Gh. Cazacu, Mircea A. Cintează, Ivan O. Cismaru, Cristian C. Cucuian, Gheorghe I. David, Constantin Dumitru A., Constantin N. Gheorghe, Paula Maria Ivănescu T., Dorel V. Jurcan, Gh. Ioan Gheorghe Mihețiu, Nicolae N. Neagu, Dorel-Constantin I. Onaca, Alexandru A. Pereș, Tudor I. Panțuru, Dan Gabriel P.

Popa, Ionel E. Popescu, Ovidiu O. Rădoi, Dan G. Sabău, Virginia Șt. Șerbănescu, Jan C. Vraciu și Gelu B. Vișan.

Sesizarea a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 8.300 din 21 iulie 2008 și formează obiectul Dosarului nr. 1.713C/2008.

Obiectul sesizării îl constituie dispozițiile art. 150 alin. (3) din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28 din 24 octombrie 2005, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 948 din 25 octombrie 2005, care au următorul cuprins: „(3) Hotărârea se adoptă cu votul majorității senatorilor.”

În motivarea sesizării se arată că art. 150 alin. (3) din regulament care prevede că hotărârea privind punerea sub

urmărire penală a membrilor Guvernului se adoptă cu votul majorității senatorilor contravine dispozițiilor constituționale ale art. 76 alin. (2), potrivit cărora „(2) *Legile ordinare și hotărârile se adoptă cu votul majorității membrilor prezenți din fiecare Cameră*”, și ale art. 16 alin. (1), care stabilesc că „(1) *Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*” Așadar, conform prevederilor constituționale menționate, cererea de urmărire penală a membrilor Guvernului se adoptă prin „**hotărârea** și nicidecum legea, regulamentul în sine sau moțiunea, acte juridice care au alte domenii de reglementare”, iar această hotărâre „trebuia să fie adoptată tot cu majoritatea membrilor prezenți din fiecare Cameră, în cazul nostru din Senat, și nu cu majoritatea senatorilor, așa cum prevede textul de care facem vorbire.” În continuare, se arată că susținerea nu este contrazisă de argumente constituționale, legale sau doctrinare și că, de altfel, „art. 15 din Legea responsabilității ministeriale — text de lege care face referire la cererea de urmărire penală a membrilor Guvernului — menționează explicit faptul că procedura de trimitere a miniștrilor parlamentari în judecată trebuie să respecte articolele 67 și 76 alin. (2) din Constituția României”. Așadar, se consideră că „legiuitorul a intenționat să pună hotărârea Camerei parlamentare sesizate, în chestiunea trimerii în judecată a unui ministru parlamentar, sub auspiciile textelor constituționale care fac vorbire la tipul de majoritate cu care se adoptă hotărârile Parlamentului”, adică art. 76 din Constituție.

Cât privește încălcarea art. 16 alin. (1) din Constituție, se susține că „pentru **situații mult mai importante** în care se adoptă hotărâri, majoritatea utilizată, prevăzută de Constituție sau de regulamente, este majoritatea simplă.” Se exemplifică cu situațiile referitoare la suspendarea Președintelui României, la acordarea încrederii Guvernului, la adoptarea sau respingerea unei moțiuni de cenzură. De asemenea, pentru situații mult mai grave, decât cea reglementată de art. 150 alin. (3) din Regulament, „potrivit Constituției, este necesară majoritatea de două treimi din numărul parlamentarilor, și anume atunci când **Președintele României** este pus sub acuzare penală pentru înaltă trădare.” Or, această din urmă situație „nu se poate compara, din punct de vedere al gravității, cu cea de punere sub urmărire penală a **membrilor Guvernului** și, cu toate acestea, **majoritatea este aceeași.**”

În conformitate cu dispozițiile art. 27 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea a fost trimisă Președintelui Senatului, pentru a comunica punctul de vedere al Biroului permanent.

Președintele Senatului a comunicat, cu Adresa nr. I/457 din 17 septembrie 2008, înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 10.213 din 17 septembrie 2008, punctul de vedere al Biroului permanent al Senatului, prin care se consideră că sesizarea de neconstituționalitate formulată este neîntemeiată și nelegală și solicită respingerea acesteia, pentru următoarele motive: cererea de începere a urmăririi penale pe care o adoptă Senatul, conform art. 109 alin. (2) din Constituție, prevederilor Legii nr. 115/1999 privind responsabilitatea ministerială, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și Deciziei Curții Constituționale nr. 270 din 10 martie 2008, reprezintă o etapă în derularea procedurii de tragere la răspundere a membrilor Guvernului pentru faptele săvârșite în exercitarea mandatului lor. Potrivit art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție, regimul juridic al infracțiunilor și pedepselor, ca și regimul executării acestora fac parte din domeniile rezervate reglementării prin lege organică. Rezultă, prin extrapolare, că orice act de decizie, care emană de la Parlament și care antrenează răspunderea penală a membrilor Guvernului care sunt și senatori, trebuie să fie adoptat tot cu majoritatea impusă pentru adoptarea unei legi organice. Altfel, „înseamnă a goli de conținut filozofia textului constituțional, a cărei rațiune de a fi constituie consacarea unui regim juridic pentru răspunderea penală a acestei categorii de demnitari, de natură a-i feri de arbitrarul unei situații politice conjuncturale. Mai arată că, deși fiecare Cameră are autonomie

funcțională și regulament propriu în ceea ce privește instituirea procedurilor de organizare și funcționare, „nu este mai puțin adevărat că limita acestei autonomii trebuie raportată la statutul Parlamentului în ansamblul său, de organ suprem reprezentativ al țării și de unică autoritate legiuitoare, ceea ce înseamnă că nu pot fi consacrate soluții reglementare care să diferențieze fundamental activitatea celor două Camere ale Parlamentului.” Consideră că, pentru aceleași argumente, „și în Regulamentul Camerei Deputaților se prevede o majoritate specifică aprobării cererii de urmărire penală, respectiv majoritatea de 2/3 din numărul total al deputaților”.

CURTEA,

examinând sesizarea de neconstituționalitate, punctul de vedere al Biroului permanent al Senatului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile criticate din Regulamentul Senatului, republicat, prin raportare la prevederile Constituției României și dispozițiile Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, reține următoarele:

Curtea a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. c) din Constituție, precum și celor ale art. 1, 10, 27 și 28 din Legea nr. 47/1992, să se pronunțe asupra constituționalității prevederilor criticate din Regulamentul Senatului.

Obiectul controlului de constituționalitate îl constituie prevederile art. 150 alin. (3) din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28 din 24 octombrie 2005, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 948 din 25 octombrie 2005, prevederi potrivit cărora, „(3) *Hotărârea se adoptă cu votul majorității senatorilor.*”

În opinia autorilor sesizării, aceste prevederi reglementare sunt contrare dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 76 alin. (2), potrivit cărora „(2) *Legile ordinare și hotărârile se adoptă cu votul majorității membrilor prezenți din fiecare Cameră*”, și ale art. 16 alin. (1), care stabilesc că „(1) *Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*”

Examinând sesizarea de neconstituționalitate formulată, Curtea Constituțională constată că aceasta este întemeiată și urmează a fi admisă pentru următoarele considerente:

Într-adevăr, art. 76 din Constituție — „*Adoptarea legilor și a hotărârilor*” stabilește reguli esențiale ale procedurii legislative. Astfel, potrivit alin. (1) al art. 76, legile organice și hotărârile privind regulamentele Camerelor se adoptă cu votul majorității parlamentarilor fiecărei Camere. Sub acest aspect, prin Decizia nr. 46 din 17 mai 1994 privind constituționalitatea Regulamentului Senatului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 131 din 27 mai 1994, Curtea Constituțională a statuat, cu valoare de principiu, că „majoritatea absolută impusă de Constituție pentru adoptarea Hotărârii privind Regulamentul Senatului urmărește să asigure o exprimare cât mai largă a voinței senatorilor în prevederile reglementare, cerință firească într-un sistem parlamentar democratic, care implică, prin definiție, o majoritate și o opoziție parlamentară.” De asemenea, potrivit alin. (2) al art. 76, adoptarea legilor ordinare și a hotărârilor celor două Camere, se face cu votul majorității membrilor prezenți în fiecare Cameră, în condițiile în care numărul acestora se ridică la cel puțin jumătate plus unu din numărul membrilor fiecărei Camere, în condițiile respectării cvorumului legal de adoptare prevăzut de art. 67 din Constituție.

În privința naturii juridice a actului prin care se cere urmărirea penală a membrilor Guvernului, Curtea constată că această cerere se aprobă printr-o hotărâre a Senatului, astfel cum prevede art. 76 alin. (1) și (2) din Constituție, precum și art. 121 din Regulamentul Senatului. Art. 121 din Regulament, care face parte din Secțiunea 6 — „*Desfășurarea ședințelor Senatului*”, stabilește că „*Senatul adoptă legi, hotărâri, moțiuni și alte acte cu caracter politic, în prezența majorității senatorilor.*” De asemenea, art. 130 din Regulamentul criticat prevede că „*Legile,*

hotărârile, moțiunile simple, precum și celelalte acte se adoptă de către Senat prin vot.” Curtea mai constată, de asemenea, că, de altfel, în sensul prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituție sunt și dispozițiile art. 136 alin. (3) din Regulamentul Senatului, conform cărora „Legile ordinare și hotărârile luate în procesul legiferării se adoptă cu votul majorității senatorilor prezenți.”

Așa fiind, Curtea constată că art. 150 alin. (3) din Regulamentul Senatului, potrivit căruia **hotărârea** privind

urmărirea penală a membrilor Guvernului „se adoptă cu votul majorității senatorilor”, contravine art. 76 alin. (2) din Constituție și, în consecință, este neconstituțional.

Față de argumentele înfățișate, din care rezultă neconstituționalitatea art. 150 alin. (3) din Regulamentul Senatului, analizarea susținerilor privind încălcarea prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție sunt irelevante.

Având în vedere considerentele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 146 lit. c) și art. 147 alin. (1) și (4) din Constituție, precum și al prevederilor art. 11 alin. (1) lit. A.c), art. 27 și art. 28 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Constată că prevederile art. 150 alin. (3) din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28 din 24 octombrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 948 din 25 octombrie 2005, sunt neconstituționale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică președintelui Senatului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Dezbaterea a avut loc la data de 1 octombrie 2008 și la aceasta au participat: Ioan Vida, președinte, Nicolae Cochinescu, Aspazia Cojocar, Acsinte Gaspar, Petre Lăzăroiu, Ion Predescu, Puskás Valentin Zoltán, Tudorel Toader și Augustin Zegrean, judecători.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Gabriela Dragomirescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN

privind modificarea anexei la Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 207/2003 pentru aprobarea formei și conținutului Documentului de conformitate, Documentului de conformitate interimar, Certificatului de management al siguranței și Certificatului de management al siguranței interimar

În temeiul prevederilor art. 12 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 19/1997 privind transporturile, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 4 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 42/1997 privind transportul maritim și pe căile navigabile interioare, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 367/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările ulterioare,

ministrul transporturilor emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 207/2003 pentru aprobarea formei și conținutului Documentului de conformitate, Documentului de conformitate interimar, Certificatului de management al siguranței și Certificatului de management al siguranței interimar, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din

26 februarie 2003, se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezentul ordin.

Art. II. — Autoritatea Navală Română va lua măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul transporturilor,
Septimiu Buzașu,
secretar de stat

București, 14 octombrie 2008.
Nr. 1.280.

ROMÂNIA

Ministry of Transport

Ministerul Transporturilor

DOCUMENT OF COMPLIANCE
DOCUMENT DE CONFORMITATE

Certificate No. | Certificat Nr. _____

Issued under the provisions of the International Convention for the Safety of Life at Sea, 1974,
 Emis în conformitate cu dispozițiile Convenției internaționale privind siguranța vieții pe mare, 1974,
 as amended and of Regulation (EC) No 336/2006 on the implementation of the ISM Code within the Community,
 modificată și ale Regulamentului (CE) nr. 336/2006 privind aplicarea Codului ISM pe teritoriul Comunității,
 under the authority of the Government of Romania by Ministry of Transport,
 sub autoritatea Guvernului României, de către Ministerul Transporturilor,

by Romanian Naval Authority,
 de către Autoritatea Navală Română,

Name and address of the Company _____

Denumirea și adresa companiei _____

Company identification number _____

Numărul de identificare al companiei _____

This to certify that the safety management system of the Company has been audited and that it complies
 Se certifică faptul că sistemul de management al siguranței al companiei a făcut obiectul unui audit și că satisface
 with the requirements of the International Management Code for the Safe Operation of Ships and for
 cerințele Codului internațional de management pentru exploatarea în siguranță a navelor și

Pollution Prevention (ISM Code) for the types of ships listed below (delete as appropriate):

prevenirea poluării (Codul ISM) pentru tipurile de nave indicate mai jos (a se șterge mențiunile inutile) :

Passenger ship

Navă de pasageri

Passenger high speed craft

Navă de pasageri de mare viteză

Cargo high speed craft

Navă de mare viteză

Bulk carrier

Vrachier

Oil tanker

Navă pentru transport produse petroliere

Chemical Tanker

Navă pentru transport produse chimice

Gas carrier

Navă pentru transport gaze

Mobile offshore drilling unit

Unitate mobilă de foraj marin

Other cargo ship

Alte tipuri de nave de transport mărfuri

Ro-ro passenger ship (ro-ro ferry)

Navă de pasageri tip ro-ro

This Document of Compliance is valid until _____

subject to periodical

verification
 Prezentul document de conformitate este valabil până la dd/mm/yyyy

sub rezerva unei verificări

Completion date of the verification on which this certificate is based: _____

Data încheierii verificării pe baza căreia este emis certificatul: _____

dd/mm/yyyy

Issued at

Emis la

(place of issue of the Document)

(locul emiterii documentului)

Date of issue

Data emiterii

dd/mm/yyyy

ROMANIAN NAVAL AUTHORITY

AUTORITATEA NAVALĂ ROMÂNĂ

(Signature of the duly authorized official issuing the document)

(Semnătura persoanei oficiale autorizate să emită documentul)

(Seal or stamp of issued authority, as appropriate)

(Ștampila sau parașa autorității emitente, după caz)

Certificate No. | Certificat Nr. _____

ENDORSEMENT FOR ANNUAL VERIFICATION CONFIRMĂRI PENTRU VERIFICĂRI ANUALE

This is to certify that, at the periodical verification in accordance with regulation IX / 6.1 of the Convention, Se certifică faptul că, în cursul verificării periodice efectuate în conformitate cu Regulamentul IX / 6.1 al Convenției, and paragraph 13.4 of the ISM Code and Article 6 of Regulation (EC) No 336/2006 on the implementation of the ISM Code și punctul 13.4 din Codul ISM, și articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 336/2006 privind aplicarea Codului ISM within the Community, the Safety Management System was found to comply with the requirements of the ISM Code. pe teritoriul Comunității, s-a constatat că sistemul de management al siguranței satisface cerințele Codului ISM.

FIRST ANNUAL VERIFICATION
PRIMA VERIFICARE ANUALĂ

Signed:
(Semnat)

(Signature of authorized official)
(Semnătura persoanei oficiale autorizate)

Place: _____
Locul:
Date: _____
Data:

SECOND ANNUAL VERIFICATION
A DOUA VERIFICARE ANUALĂ

Signed:
Semnat:

(Signature of authorized official)
(Semnătura persoanei oficiale autorizate)

Place: _____
Locul:
Date: _____
Data:

THIRD ANNUAL VERIFICATION
A TREIA VERIFICARE ANUALĂ

Signed:
Semnat:

(Signature of authorized official)
(Semnătura persoanei oficiale autorizate)

Place: _____
Locul:
Date: _____
Data:

FOURTH ANNUAL VERIFICATION
A PATRA VERIFICARE ANUALĂ

Signed:
Semnat:

(Signature of authorized official)
(Semnătura persoanei oficiale autorizate)

Place: _____
Locul:
Date: _____
Data:

ROMÂNIA

Ministry of Transports

Ministerul Transporturilor

INTERIM DOCUMENT OF COMPLIANCE
DOCUMENT PROVIZORIU DE CONFORMITATE

Certificate No. | Certificat Nr. _____

Issued under the provisions of the International Convention for the Safety of Life at Sea, 1974,
Emis în conformitate cu dispozițiile Convenției internaționale privind siguranța vieții pe mare, 1974,
as amended and of Regulation EC No.336/2006 on the implementation of the ISM Code within the Community
modificată, și ale Regulamentului (CE) nr.336/2006 privind aplicarea Codului ISM pe teritoriul Comunității
under the authority of the Government of Romania by Ministry of Transports,
sub autoritatea Guvernului României, de către Ministerul Transporturilor,
by Romanian Naval Authority,
de către Autoritatea Navală Română,
Name and address of the Company _____
Denumirea și adresa companiei _____

Company Identification Number _____
Numărul de identificare al companiei

This is to certify that the safety management system of the Company has been recognized as meeting
Se certifică faptul că sistemul de management al siguranței al companiei satisface
the objectives of paragraph 1.2.3 of Part A of Annex I to Regulation (EC) No.336/ 2006
obiectivele din partea A punctul 1.2.3 din anexa I la Regulamentul (CE) nr.336/2006
for the type(s) of ships listed below (delete as appropriate) :
pentru tipul/ tipurile de nave indicate mai jos (a se șterge mențiunea inutilă):

Passenger ship*Navă de pasageri***Passenger high-speed craft***Navă de pasageri de mare viteză***Cargo high-speed craft***Navă de mare viteză***Bulk carrier***Vrachier***Oil tanker***Navă pentru transport produse petroliere***Chemical Tanker***Navă pentru transport produse chimice***Gas carrier***Navă pentru transport gaze***Mobile offshore drilling unit***Unitate mobilă de foraj marin***Other cargo ships***Alte tipuri de nave de transport mărfuri***Ro-ro passenger ship (ro-ro ferry)***Navă de pasageri tip ro-ro***This Interim Document of Compliance is valid until***Prezentul document provizoriu de conformitate este valabil până la* _____
*dd/mm/yyyy***Issued at** _____*Emis la* **(place of issue of the Document)**
*(locul emiterii documentului)***Date of issue***Data emiterii* _____
dd/mm/yyyy

ROMANIAN NAVAL AUTHORITY
AUTORITATEA NAVALĂ ROMÂNĂ

(Signature of the duly authorized official issuing the document)
(Semnătura persoanei oficiale autorizate să emită documentul)

(Seal or stamp of issued authority, as appropriate)
(Ștampila sau parafa autorității emitente, după caz)

ROMÂNIA

Ministry of Transports

Ministerul Transporturilor

SAFETY MANAGEMENT CERTIFICATE
CERTIFICAT DE MANAGEMENT AL SIGURANȚEI

Certificate No. | Certificat Nr. _____

Issued under the provisions of the International Convention for the Safety of Life at Sea, 1974, Emis în conformitate cu dispozițiile Convenției internaționale privind siguranța vieții pe mare, 1974, as amended and of Regulation (EC) No 336/2006 on the implementation of the ISM Code within the Community modificată și ale Regulamentului (CE) nr.336/2006 privind aplicarea Codului ISM pe teritoriul Comunității under the authority of the Government of Romania by Ministry of Transports, sub autoritatea Guvernului României, de către Ministerul Transporturilor, by Romanian Naval Authority, de către Autoritatea Navală Română,

Name of ship: _____
Numele navei:
Distinctive number or letters: _____
Litere sau cifre distinctive:
Port of registry: _____
Portul de înmatriculare:
Type of ship: _____
Tipul navei:
Gross tonnage: _____
Tonaj brut:
IMO Number: _____
Numărul IMO:
Name and address of Company: _____
Denumirea și adresa companiei:
Company Identification Number: _____
Numărul de identificare al Companiei:

This is to certify that the safety management system of the ship has been audited and that it complies with the requirements of the International Management Code for the Safe Operation of Ships and for Pollution Prevention (ISM Code), following verification that the Document of Compliance for the Company is applicable to this type of ship.
Se certifică faptul că sistemul de management al siguranței navei a făcut obiectul unui audit și că satisface cerințelor Codului internațional de management pentru exploatarea în siguranță a navelor și prevenirea poluării (Codul ISM), în urma verificării faptului că Documentul de conformitate al companiei este aplicabil acestui tip de navă.

This Safety Management Certificate is valid until: _____
Prezentul certificat de management al siguranței este valabil până la: dd/mm/yyyy
subject to periodical verification and the Document of Compliance remaining valid.
sub rezerva unei verificări periodice și cu condiția ca documentul de conformitate să fie valabil.
Completion date of the verification on which this certificate is based: _____
Data efectuării verificării pe baza căreia este eliberat certificatul: dd/mm/yyyy

Issued at _____
Emis la (place of issue of the Document)
 (locul emiterii documentului)

Date of issue _____
Data emiterii dd/mm/yyyy

ROMANIAN NAVAL AUTHORITY
AUTORITATEA NAVALĂ ROMÂNĂ

 (Signature of the duly authorized official issuing the document)
 (Semnătura persoanei oficiale autorizate să emită documentul)

(Seal or stamp of issued authority, as appropriate)
 (Sigiliul sau ștampila autorității emitente, după caz)

Certificate No. | Certificat Nr. _____

**ENDORSEMENT FOR INTERMEDIATE VERIFICATION AND
ADDITIONAL VERIFICATION (IF REQUIRED)**
*CONFIRMARE PENTRU VERIFICAREA INTERMEDIARĂ ȘI
VERIFICĂRI SUPLIMENTARE (DACĂ ESTE CAZUL)*

This is to certify that, at the periodical verification in accordance with regulation IX / 6.1 of the Convention
Se certifică faptul că, în cursul verificării periodice efectuată în conformitate cu Regulamentul IX /6.1 al Convenției
and paragraph 13.8 of the ISM Code and article 6 of Regulation (EC) No. 336/2006 on the implementation of the
și punctul 13.8 din Codul ISM și articolul 6 din Regulamentul (CE) nr.336/2006 privind aplicarea
ISM Code within the Community, the Safety Management System was found to comply with the requirements of the
Codului ISM pe teritoriul Comunității, s-a constatat că Sistemul de Management al Siguranței satisface cerințele
ISM Code.
Codului ISM.

INTERMEDIATE VERIFICATION
VERIFICAREA INTERMEDIARĂ

(To be completed between the second and the third anniversary date)
(A se efectua între a doua și a treia dată aniversară)

Signed: _____
Semnat: **(Signature of authorized official)**
(Semnătura persoanei oficiale autorizate)

Place: _____
Locul: _____
Date: _____
Data: _____

ADDITIONAL VERIFICATION
VERIFICAREA SUPLIMENTARĂ

Signed: _____
Semnat: **(Signature of authorized official)**
(Semnătura persoanei oficiale autorizate)

Place: _____
Locul: _____
Date: _____
Data: _____

ADDITIONAL VERIFICATION
VERIFICAREA SUPLIMENTARĂ

Signed: _____
Semnat: **(Signature of authorized official)**
(Semnătura persoanei oficiale autorizate)

Place: _____
Locul: _____
Date: _____
Data: _____

ADDITIONAL VERIFICATION
VERIFICAREA SUPLIMENTARĂ

Signed: _____
Semnat: **(Signature of authorized official)**
(Semnătura persoanei oficiale autorizate)

Place: _____
Locul: _____
Date: _____
Data: _____

ROMÂNIA

Ministry of Transports

Ministerul Transporturilor

INTERIM SAFETY MANAGEMENT CERTIFICATE
CERTIFICAT PROVIZORIU DE MANAGEMENT AL SIGURANȚEI

Certificate No. | Certificat Nr. _____

Issued under the provisions of the International Convention for the Safety of Life at Sea, 1974,
Emis în conformitate cu dispozițiile Convenției Internaționale privind siguranța vieții pe mare, 1974,
as amended and of Regulation (EC) No. 336/2006 on the implementation of the ISM Code within the Community
modificată și ale Regulamentului (CE) nr.336/2006 privind aplicarea Codului ISM pe teritoriul Comunității
under the authority of the Government of Romania by Ministry of Transports,
Sub autoritatea Guvernului României, de către Ministerul Transporturilor,
by the Romanian Naval Authority,
de către Autoritatea Navală Română,

Name of ship:*Numele navei:*

Distinctive number or letters:*Litere sau cifre distinctive:*

Port of registry:*Portul de înmatriculare:*

Type of ship:*Tipul navei:*

Gross tonnage:*Tonaj brut:*

IMO Number:*Numărul IMO:*

Name and address of the Company:*Denumirea și adresa companiei:*

Company Identification Number*Numărul de identificare al companiei*

This is to certify that the requirements of paragraph 14.4 of part A of Annex I to Regulation (EC) No.336/2006 have been met and that the Document of Compliance/ Interim Document of Compliance nr.336/2006 și că Documentul de conformitate/Documentul provizoriu de conformitate of the Company is relevant to this ship.
Se certifică faptul că au fost îndeplinite cerințele de la punctul 14.4 din partea A a anexei I la Regulamentul (CE) nr.336/2006 și că Documentul de conformitate/Documentul provizoriu de conformitate al companiei este relevant pentru această navă.

This Interim Safety Management certificate is valid until*Prezentul certificat provizoriu de management al siguranței este valabil până la* _____ *dd/mm/yyyy*

subject to the Document of Compliance / Interim Document of Compliance remaining valid.
cu condiția ca documentul de conformitate / documentul provizoriu de conformitate să fie valabil.

Issued at:*Emis la:* _____ **(place of issue of the document)***(locul emiterii documentului)***Date of issue:***Data emiterii:* _____ *dd/mm/yyyy*

ROMANIAN NAVAL AUTHORITY
AUTORITATEA NAVALĂ ROMÂNĂ

(Signature of the duly authorized official issuing the Certificate)
(Semnătura persoanei oficiale autorizate să emită documentul)

(Seal or stamp of issued authority, as appropriate)
(Sigiliul sau ștampila autorității emitente, după caz)

Certificate No. | Certificat Nr. _____

The validity of this Interim Safety Management Certificate is extended to : _____
 Perioada de valabilitate a certificatului provizoriu de management al siguranței se extinde până la :

Date of extension: _____
 Data extinderii:

 (Signature of the duly authorized official extending the validity)
 (Semnătura persoanei oficiale autorizate pentru extinderea valabilității documentului)

(Seal or stamp of issuing authority, as appropriate)
 (Ștampila sau parașa autorității emitente, după caz)

MINISTERUL DEZVOLTĂRII, LUCRĂRILOR PUBLICE
 ȘI LOCUINTELOR
 Nr. 1.298 din 9 octombrie 2008

INSPECTORATUL DE STAT ÎN CONSTRUCȚII — I.S.C.
 Nr. 1.619 din 10 octombrie 2008

ORDIN

privind modificarea Metodologiei de emitere a avizului tehnic de către Inspectoratul de Stat în Construcții — I.S.C. pentru documentațiile tehnico-economice aferente obiectivelor de investiții finanțate din fonduri publice, aprobată prin Ordinul ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și locuințelor și al inspectorului general de stat al Inspectoratului de Stat în Construcții nr. 726/549/2007

În conformitate cu dispozițiile art. 3 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.072/2003 privind avizarea de către Inspectoratul de Stat în Construcții a documentațiilor tehnico-economice pentru obiectivele de investiții finanțate din fonduri publice, cu modificările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 10 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 361/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Locuințelor, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 5 pct. 4 și ale art. 13 pct. 2 din Regulamentul de organizare și funcționare a Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C., aprobat prin Decizia primului-ministru nr. 164/2008,

ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și locuințelor și inspectorul general de stat al Inspectoratului de Stat în Construcții emit următorul ordin:

Art. I. — Metodologia de emitere a avizului tehnic de către Inspectoratul de Stat în Construcții — I.S.C. pentru documentațiile tehnico-economice aferente obiectivelor de investiții finanțate din fonduri publice, aprobată prin Ordinul ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și locuințelor și al inspectorului general de stat al Inspectoratului de Stat în Construcții nr. 726/549/2007, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 597 din 29 august 2007, se modifică după cum urmează:

1. Punctul 2.5 va avea următorul cuprins:

„2.5. Regulamentul de organizare și funcționare a Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C., aprobat prin Decizia primului-ministru nr. 164/2008.”

2. Punctul 5.2 va avea următorul cuprins:

„5.2. Prin excepție de la dispozițiile pct. 5.1, emiterea avizelor tehnice pentru lucrările de intervenții prevăzute la art. 1 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.072/2003, cu modificările ulterioare, care se finanțează integral din fonduri publice locale, este de competența inspectoratelor teritoriale în construcții, ale căror adrese sunt prezentate pe pagina web www.isc-web.ro.”

3. Nota de subsol nr. 4 a anexei la metodologie va avea următorul conținut:

„4) sau inspectorul teritorial-șef, pentru avizele emise în condițiile pct. 5.2. din metodologie.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și locuințelor,
László Borbély

Inspectorul general de stat
 al Inspectoratului de Stat în Construcții,
Dorina Nicolina Isopescu

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

pentru aprobarea Normelor tehnice privind utilizarea Sistemului de monitorizare și securitate a transporturilor rutiere de mărfuri

Având în vedere prevederile art. 12 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 495/2007 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

în aplicarea art. 186 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și a pct. 13 alin. (3) și (4) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, a art. 14 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, precum și a prevederilor art. 590 și 664 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 707/2006,

în temeiul art. 5 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 532/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale a Vămirilor, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele tehnice privind utilizarea Sistemului de monitorizare și securitate a transporturilor rutiere de mărfuri, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Normele tehnice prevăzute la art. 1 vor fi publicate pe pagina de web a Autorității Naționale a Vămirilor.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare în termen de 15 zile de la data publicării.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Daniel Chițoiu

București, 30 septembrie 2008.
Nr. 1.339.

ANEXĂ

NORME TEHNICE

privind utilizarea Sistemului de monitorizare și securitate a transporturilor rutiere de mărfuri

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Sistemul de monitorizare și securitate a transporturilor rutiere de mărfuri este un sistem bazat pe utilizarea unor dispozitive electronice și a unei aplicații informatice având drept scop urmărirea deplasării pe cale rutieră a mărfurilor aflate sub supravegherea autorității vamale.

(2) Prin Sistemul de monitorizare și securitate a transporturilor rutiere de mărfuri se implementează o metodă automatizată și rapidă de gestionare a siguranței încărcăturilor în ceea ce privește integritatea transporturilor, precum și respectarea rutei de deplasare, prin punerea la dispoziție în timp real de informații cu privire la poziția geografică și la evenimente de natură a pune în pericol securitatea transportului.

Art. 2. — În aplicarea dispozițiilor prezentelor norme tehnice, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *sigiliu inteligent* — dispozitivul electronic utilizat alături de sigiliile vamale, sigiliile aplicate de autoritatea fiscală competentă, precum și de sigiliile aplicate de către expeditorii mărfurilor, pentru sigilarea containerelor încărcate cu mărfuri aflate sub supravegherea autorității vamale. Acestea se aplică în baza Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare;

b) *baliză* — dispozitivul electronic de înregistrare a datelor și de transmitere a informațiilor de stare și poziție către aplicația informatică, care se montează pe mijlocul de transport monitorizat;

c) *dispozitiv de introducere și citire a datelor* — dispozitivul electronic portabil utilizat pentru a introduce/citi date în/din memoria sigiliului inteligent, respectiv pentru a transfera respectivele informații în aplicația informatică;

d) *monitorizare integrată* — monitorizarea bazată pe utilizarea balizei și a sigiliilor inteligente aplicate containerelor;

e) *monitorizare cu sigilii inteligente* — monitorizarea bazată pe utilizarea sigiliilor inteligente;

f) *monitorizare cu baliză* — monitorizarea bazată pe utilizarea balizei;

g) *eveniment deosebit* — evenimentul care se referă la deschiderea neautorizată a sigiliului inteligent, la scoaterea sigiliului din zona apropiată vehiculului și la abaterea de la ruta prestabilită a acestuia, care este transmis de baliză la serverul central;

h) *fișă de monitorizare a transportului* — documentul care se întocmește la momentul amplasării dispozitivelor electronice de supraveghere și care atestă faptul că pe mijlocul de transport monitorizat au fost amplasate baliza, respectiv sigiliul inteligent, și care constituie baza depunerii/returnării/reținerii contravalorii balizelor și a sigiliilor inteligente;

i) *birou vamal de plecare* — biroul vamal/direcția județeană pentru accize și operațiuni vamale care inițiază operațiunea de monitorizare a deplasării unor mărfuri pe cale rutieră, aflate sub supravegherea autorității vamale;

j) *birou vamal de destinație* — biroul vamal/direcția județeană pentru accize și operațiuni vamale care încheie operațiunea de monitorizare a deplasării unor mărfuri pe cale rutieră, aflate sub supravegherea autorității vamale;

k) *transportator* — operator de transport rutier cu sediul sau domiciliul în România ori operator de transport rutier cu sediul sau domiciliul în străinătate, autorizat să efectueze transporturi rutiere internaționale;

l) *container* — un mecanism-cadru, cisternă, caroserie sau alt mecanism analog, precum un compartiment, total sau parțial închis, care este destinat să fie încărcat cu mărfuri.

Art. 3. — (1) Sistemul de monitorizare și securitate a transporturilor rutiere de mărfuri va fi utilizat în baza analizei de risc, pentru monitorizarea deplasării mărfurilor aflate sub supravegherea autorității vamale:

a) plasate în regim de tranzit între două birouri vamale de frontieră și care sunt supuse unor reglementări speciale de introducere sau transport pe teritoriul național;

b) plasate în regim vamal de tranzit între un birou vamal de frontieră și un birou vamal din interiorul țării și care prezintă un risc ridicat în ceea ce privește descărcarea frauduloasă;

c) declarate pentru export și care fac obiectul unor măsuri speciale la export;

d) privind mișcarea în interiorul țării a produselor supuse la plata accizei armonizate și nearmonizate, astfel: produsele aflate în regim suspensiv, produsele eliberate pentru consum până la primul beneficiar, precum și produsele la care plata accizei este exceptată sau cu scutire directă.

(2) Procedura de monitorizare și securitate a transporturilor rutiere de mărfuri se aplică persoanelor juridice române sau străine care efectuează operațiuni vamale ori de mișcare a produselor de natura celor menționate la alin. (1), precum și transportatorilor rutieri români sau străini.

CAPITOLUL II

Formalități efectuate la biroul vamal de plecare

Art. 4. — (1) În cazul monitorizării integrate, autoritatea vamală desemnată pentru utilizarea Sistemului de monitorizare și securitate a transporturilor rutiere de mărfuri efectuează următoarele operațiuni:

a) stabilește parametrii referitori la ruta de transport, la datele cu privire la durata transportului, respectiv la timpul de monitorizare;

b) aplică sigiliul inteligent la containerul de pe mijlocul de transport;

c) setează sigiliul inteligent prin intermediul dispozitivului de introducere și citire a datelor;

d) amplasează baliza pe mijlocul de transport monitorizat, astfel încât să se realizeze o bună vizibilitate către cer și o distanță de maximum 30 m față de locul de aplicare a sigiliului inteligent;

e) acționează sistemul de pornire al balizei și verifică instalarea corectă a componentelor;

f) utilizează aplicația informatică și inițiază procedura de monitorizare;

g) completează fișa de monitorizare a transportului, prevăzută în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezentele norme tehnice, și înscrie în documentele vamale, de transport sau comerciale de însoțire a mărfurilor, după caz, seriile de identificare a sigiliilor inteligente, a balizei aplicate și numărul de înregistrare a fișei de monitorizare a transportului;

h) transmite fișa de monitorizare a transportului către biroul vamal de destinație, imediat după plecarea transportului.

(2) La monitorizarea cu sigilii inteligente, autoritatea vamală desemnată pentru utilizarea Sistemului de monitorizare și securitate a transporturilor rutiere de mărfuri efectuează operațiunile de la alin. (1) lit. a)—c) și f)—h).

(3) La monitorizarea cu baliză, autoritatea vamală desemnată pentru utilizarea Sistemului de monitorizare și securitate a transporturilor rutiere de mărfuri efectuează operațiunile de la alin. (1) lit. a) și d)—h).

Art. 5. — Montarea balizei și amplasarea sigiliilor inteligente se vor efectua numai în prezența conducătorului mijlocului de transport monitorizat. În cazul în care mărfurile sunt supuse unui regim vamal, la montarea acestora va asista și comisionarul în vamă sau principalul obligat ori declarantul în nume propriu, după caz, care va semna fișa de monitorizare a transportului.

Art. 6. — (1) Ca urmare a deciziei de monitorizare, transportatorul este obligat să depună un angajament de plată, prevăzut în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentele norme tehnice, prin care se obligă să plătească contravaloarea balizelor și a sigiliilor inteligente montate și înscrise în fișa de monitorizare a transportului, în cazul în care pe timpul transportului până la destinație acestea dispar sau suferă deteriorări din vina transportatorului. Angajamentul de plată se întocmește în două exemplare, exemplarul nr. 1 pentru transportator, iar exemplarul nr. 2 pentru biroul vamal de plecare.

(2) În cazul operațiunilor vamale, obligația pentru depunerea angajamentului de plată revine comisionarului în vamă.

(3) În conformitate cu prevederile art. 604 alin. (1) din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 707/2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 4 alin. (1) pct. 41 din Hotărârea Guvernului nr. 532/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale a Vămile, cu modificările și completările ulterioare, conducătorul mijlocului de transport este obligat:

a) să permită montarea sigiliilor inteligente și a balizei de către autoritatea vamală pe mijlocul de transport;

b) să semneze angajamentul de plată în calitate de reprezentant legal al transportatorului, conform prevederilor alin. (1);

c) să asigure integritatea sigiliilor aplicate pentru supravegherea transportului.

Art. 7. — (1) Ruta de transport va fi declarată de conducătorul mijlocului de transport și aprobată de autoritatea vamală.

(2) În cazul în care conducătorul auto nu declară ruta de transport sau ruta declarată de acesta nu este temeinic justificată, biroul vamal de plecare stabilește ruta de transport optimă.

Art. 8. — (1) La montarea dispozitivelor electronice de monitorizare pe mijlocul de transport se utilizează fișa de monitorizare a transportului, editată în limbile română și engleză.

(2) Fișa de monitorizare a transportului se întocmește de autoritatea vamală în două exemplare în limba română, având următoarele destinații:

- a) exemplarul nr. 1, pentru biroul vamal de plecare;
- b) exemplarul nr. 2, care însoțește transportul până la biroul vamal de destinație;

(3) Fișa de monitorizare a transportului se semnează de conducătorul auto după montarea dispozitivelor electronice pe mijlocul de transport sau de către comisionarul în vamă, în cazul în care mărfurile sunt supuse unor operațiuni vamale.

(4) Semnarea fișei de monitorizare a transportului de către conducătorul mijlocului de transport sau de către comisionarul în vamă reprezintă acceptul acestora cu privire la obligațiile care le revin conform prezentelor norme tehnice.

(5) Exemplarul nr. 1 al fișei de monitorizare a transportului se transmite de către biroul vamal de plecare, prin mijloace informatice sau fax, biroului vamal de destinație, imediat după plecarea transportului.

(6) Exemplarul nr. 2 al fișei de monitorizare a transportului se prezintă în cazul controalelor în trafic executate de echipele mobile și se predă, împreună cu o copie a diagramei tahograf, autorității vamale de la biroul vamal de destinație, la închiderea operațiunii de supraveghere.

CAPITOLUL III

Formalități efectuate de biroul vamal de destinație

Art. 9. — La prezentarea transportului la biroul vamal de destinație, autoritatea vamală nominalizată cu atribuții privind gestionarea și utilizarea sistemului de monitorizare efectuează următoarele operațiuni:

- a) oprirea funcționării balizei și preluarea acesteia de pe mijlocul de transport;
- b) citirea datelor cu privire la evenimentele produse, precum și a datelor de identificare a transportului din memoria sigiliului inteligent cu ajutorul dispozitivului de introducere și citire a datelor;
- c) desprinderea fizică a sigiliilor de pe mijlocul de transport;
- d) descărcarea informațiilor din dispozitivul de introducere și citire a datelor în aplicația informatică.

Art. 10. — (1) Exemplarul nr. 2 al fișei de monitorizare a transportului se vizează la biroul vamal de destinație cu semnătura și ștampila lucrătorului vamal care asigură efectuarea operațiunilor prevăzute la art. 9.

(2) Biroul vamal de destinație transmite exemplarul nr. 2 al fișei de monitorizare a transportului biroului vamal de plecare, imediat după preluarea dispozitivelor electronice.

(3) În cazul în care se constată lipsa sau deteriorarea balizelor sau a sigiliilor montate conform art. 4, acestea se consemnează în fișa de monitorizare a transportului pentru punerea în aplicare a obligațiilor de plată asumate în conformitate cu art. 6 alin. (1) și (2).

(4) Dispozitivele electronice montate pe mijlocul de transport supravegheat, preluate de biroul vamal de destinație, se expediază biroului vamal de plecare prin echipele mobile ale direcțiilor regionale pentru accize și operațiuni vamale limitrofe, împreună cu exemplarul nr. 2 al fișei de monitorizare a transportului.

CAPITOLUL IV

Evenimente pe timpul activității de monitorizare

Art. 11. — Pentru asigurarea continuității procesului de monitorizare, la nivelul central autoritatea vamală asigură un serviciu de dispecerat care va funcționa permanent 24 de ore.

Art. 12. — Serviciul de dispecerat monitorizează toate transporturile supuse Sistemului de monitorizare și securitate a transporturilor rutiere de mărfuri și va comunica direcțiilor regionale/județene pentru accize și operațiuni vamale alertele destinate intervenției echipelor mobile în cazul evenimentelor deosebite.

Art. 13. — În scopul intervenției operative ca urmare a producerii unui eveniment deosebit, fiecare direcție regională/județeană pentru accize și operațiuni vamale planifică echipe mobile pentru intervenție pe timp de zi și de noapte, în baza informațiilor transmise de către dispeceratul central, astfel încât intervenția să poată fi efectuată în cel mai scurt timp.

Art. 14. — În cazul intervenției ca urmare a producerii unui eveniment deosebit, echipa mobilă stabilește cauzele producerii acestuia și procedura care trebuie urmată în funcție de eveniment. Constatările și măsurile luate se consemnează în fișa de monitorizare a transportului de către șeful echipei mobile.

Art. 15. — Dacă în urma evenimentului deosebit nu se pot remedia defecțiunile de stare sau de funcționare a sigiliilor sau a balizei amplasate pe mijlocul de transport și dacă acestea nu pot fi înlocuite în condiții optime de timp și de spațiu, mijlocul de transport va fi însoțit de echipa mobilă până la destinație.

Art. 16. — În cazuri deosebite șeful echipei mobile poate decide însoțirea mijlocului de transport până la cel mai apropiat birou vamal sau orice spațiu amenajat în care se poate efectua controlul fizic al mărfurilor transportate, în condiții corespunzătoare.

Art. 17. — Conducătorul auto este obligat să anunțe de îndată biroul vamal de plecare, serviciul de dispecerat, în cazul unui accident rutier în care a fost implicat ori al altor evenimente sau cazuri de forță majoră care au avut ca rezultat modificarea în orice fel a modului de amplasare ori de funcționare a sigiliilor inteligente sau a balizelor.

Art. 18. — Neîndeplinirea de către conducătorul auto a obligației de a asigura integritatea sigiliilor inteligente și a balizei se sancționează conform prevederilor titlului XII din Codul vamal al României, aprobat prin Legea nr. 86/2006, și ale cap. X din partea a VI-a din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 707/2006, cu modificările și completările ulterioare, sau, după caz, prevederilor titlului X din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Art. 19. — În cazul în care este necesar ca sigiliile inteligente și baliza aplicate pe un mijloc de transport să fie recuperate înainte ca acesta să ajungă la destinație sau în orice alte situații în care mijlocul de transport în cauză nu mai ajunge la locul de destinație, operațiunile prevăzute la art. 9 lit. a)—d) vor fi efectuate de echipele mobile de pe raza de competență unde se află mijlocul de transport la momentul respectiv.

Exemplar 1 — destinat biroului vamal de plecare

FIȘA DE MONITORIZARE A TRANSPORTULUI

Nr. /

Biroul vamal de plecare/Direcția pentru Accize și Operațiuni Vamale a Județului, data și ora inițierii supravegherii:

Lucrător vamal: Numele și prenumele, funcția

Mijloc de transport:

Conducător autor: Numele și prenumele, CNP, telefon mobil

Traseul declarat până la destinație:

Documente însoțitoare:

Mărfurile transportate:

Firma de transport:

Serie diagramă tahograf:

Firmă de expediție:

Firmă destinatară:

Biroul vamal de destinație/Direcția pentru Accize și Operațiuni Vamale a Județului, data și ora închiderii supravegherii
electronice

Lucrător vamal: Numele și prenumele, funcția

Sigiliu electronic/baliza de monitorizare: serii de identificare, starea de funcționare

Valoarea echipamentului electronic de supraveghere:

Angajament de plată:

Locul aplicării balizei/sigiliilor inteligente la momentul plecării:

Setări introduse:

Demontarea balizei/sigiliilor:

Descărcarea și citirea datelor la momentul sosirii la destinație:

Incidente pe parcursul traseului:

Am predat/primitAm predat/primitBiroul vamal plecare/Direcția
pentru Accize și Operațiuni
Vamale a Județului*Conducător auto/comisionar
în vamă/principal obligat,
declarant în nume propriu,**Conducător auto/comisionar
în vamă/principal obligat,
declarant în nume propriu,*Biroul vamal de destinație/Direcția
pentru Accize și Operațiuni
Vamale a Județului

ANGAJAMENT DE PLATĂ

Având în vedere prevederile art. 6 alin. (1) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.339/2008, Societatea Comercială se obligă la plata contravalorii în cuantum de lei a echipamentelor electronice de supraveghere aplicate conform Fișei de monitorizare a transportului nr. din data de, în contul al, ca urmare a aplicării prevederilor art. 9 alin. (3).

Prezentul angajament de plată este completat și semnat de către delegatul nostru, domiciliat în, str. nr., bl., sc., et., ap., județul, care se legitimează cu seria nr., emis de în anul, CNP, având funcția de

Data:

Numele și prenumele:

Semnătura:

Prezentul document constituie titlu executoriu, iar în cazul în care debitorul nu își respectă obligațiile de plată, acesta va fi învestit cu titlu executoriu și se va trece la executarea silită.

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII ȘI TINERETULUI

ORDIN

privind aprobarea programelor școlare revizuite pentru disciplinele de studiu din aria curriculară „Limbă și comunicare” — limbi moderne

În baza prevederilor Legii învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 366/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului, cu modificările și completările ulterioare, în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 231/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Centrului Național pentru Curriculum și Evaluare în Învățământul Preuniversitar,

ministrul educației, cercetării și tineretului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă programele școlare revizuite pentru disciplinele de studiu din aria curriculară „Limbă și comunicare”: limba engleză L1 și L2 pentru clasele a V-a — a VIII-a, limba franceză L1 și L2 pentru clasele a V-a — a VIII-a, limba germană L1 și L2 pentru clasele a V-a — a VIII-a, limba italiană pentru clasele a V-a — a VI-a și a VII-a — a VIII-a, limba spaniolă pentru clasele a V-a — a VI-a și a VII-a — a VIII-a, limba portugheză L2 pentru clasele a V-a — a VIII-a, limba rusă L1 și L2 pentru clasele a V-a — a VIII-a. Programele sunt cuprinse în anexele nr. 1—13*), care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin intră în vigoare astfel:

a) începând cu anul școlar 2008—2009, pentru programele școlare revizuite la clasele a V-a — a VII-a pentru disciplinele limbilor moderne menționate la art. 1;

b) începând cu anul școlar 2009—2010, pentru programele școlare revizuite la clasa a VIII-a pentru disciplinele limbilor moderne menționate la art. 1.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, orice altă dispoziție contrară privind programele școlare pentru disciplinele menționate la art. 1, clasele a V-a — a VIII-a, se abrogă.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 5. — Direcția generală management învățământ preuniversitar, Centrul Național pentru Curriculum și Evaluare în Învățământul Preuniversitar, inspectoratele școlare, unitățile de învățământ preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

p. Ministrul educației, cercetării și tineretului,
Zvetlana Preoteasa,
secretar de stat

București, 22 iulie 2008.
Nr. 4.877.

*) Anexele nr. 1—13 se publică ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 716 bis în afara abonamentului, care se poate achiziționa de la Centrul de vânzări și informare al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE

— Prețuri pentru anul 2008 —

Denumirea publicației	Suport fizic			Suport electronic	
	Abonament anual (lei)	Abonament trimestrial (lei)	Abonament lunar (lei)	Abonament anual (lei)	Abonament lunar (lei)
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba română	1.670	428	150	960	90
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba română, numere bis*	285	—	—		
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba maghiară	1.500	375	—	420	40
• Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.250	562	—	720	65
• Monitorul Oficial, Partea a III-a	430	107	—	240	25
• Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.720	430	—	1.080	100
• Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.600	400	—	900	85
• Monitorul Oficial, Partea a VII-a	540	135	—	240	25
• Colecția Legislația României	450	112	—	—	—
• Colecția de hotărâri ale Guvernului și alte acte normative	750	187	—	—	—
• Breviar legislativ	70	17	—	40	—
• Repertoriul actelor normative apărute în Partea I	120	—	—	—	—

* Cu excepția numerelor bis de interes restrâns, disponibile prin comandă.

Prețurile includ TVA 9%.

Abonamente la publicațiile oficiale și comenzi către „Monitorul Oficial” R.A. se pot efectua prin următoarele societăți de distribuție:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ” — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, Str. Lirei nr. 11, parter, ap. 1, (telefon/fax: 021.411.91.79; 021.411.54.08)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr. 202A (telefon: 021.316.30.57, fax: 021.316.30.58)
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, Piața Presei Libere nr. 1, corp B, et. 2, camerele 256—259, OP 33 (telefon/fax: 021.313.85.07; 021.313.85.08; 021.313.85.09)
- ◆ MEDIA PRESS ABONAMENTE — S.R.L. — București, str. Izvor nr. 78, et. 2 (telefon: 021.311.97.84, fax: 021.311.97.85)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256 (telefon/fax: 021.255.48.15; 021.255.48.16; 021.255.48.17)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9 (telefon/fax: 021.221.05.37; 0745.133.712)
- ◆ ZIRKON MEDIA — S.R.L. — București, str. Pictor Dimitrie Hârlescu nr. 6, sector 2 (telefon: 021.255.18.00, fax: 021.255.18.66; 021.255.19.18)
- ◆ ART ADVERTISING — S.R.L. — Râmnicu Vâlcea, str. Regina Maria nr. 7, bl. C1, sc. C, mezanin II (fax: 0250/73.54.75, telefon: 0350.40.59.87; 0350.40.59.88)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Elena Doamna nr. 62—64 (telefon/fax: 0244/51.40.52; 0244/51.48.01)
- ◆ DIFSTARPRESS — S.R.L. — Slobozia, bd. Matei Basarab, bl. I60, sc. A, ap. 15 (telefon/fax: 0243/23.23.68)
- ◆ CURIER PRESS — S.A. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7 (telefon/fax: 0268/47.05.96; 0268/47.56.68)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1 (telefon/fax: 0254/71.92.43)
- ◆ ROESTA — S.R.L. — Curtea de Argeș, str. Valea Iașului, bl. P10, sc. B, ap. 18 (telefon/fax: 0248/72.11.43)
- ◆ VIAȚA LIBERĂ — S.A. — Galați, Str. Domnească nr. 68 (telefon: 0236/46.06.20, fax: 0236/46.08.75)
- ◆ UNITATEA — S.R.L. — Alba Iulia, str. Traian nr. 26 (telefon: 0258/81.16.31, fax: 0258/81.28.43)
- ◆ MANPRES DISTRIBUTION — S.R.L. — București, Piața Presei Libere nr. 1 (OP 33 — CP 24) (telefon/fax: 021.314.63.39)
- ◆ CUGET LIBER — S.A. — Constanța, bd. I.C. Brătianu nr. 5 (telefon: 0241/58.21.20, fax: 0241/61.95.24)
- ◆ SIMPEX LOGISTIC — S.R.L. — Călărași, Str. Progresul nr. 21, bl. B1, sc. B, ap. 5 (telefon/fax: 0242/31.89.29)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 284487